

ZAKON

O ELEKTRONSKIM MEDIJIMA

I. OSNOVNE ODREDBE

Predmet zakona

Član 1.

Ovim zakonom uređuju se, u skladu sa međunarodnim konvencijama i standardima, organizacija i rad Regulatornog tela za elektronske medije, uslovi i način pružanja audio i audio-vizuelnih medijskih usluga, uslovi i postupak za izdavanje dozvola za pružanje audio i audio-vizuelnih medijskih usluga, kao i druga pitanja od značaja za oblast elektronskih medija.

Član 2.

Odredbe ovog zakona ne odnose se na uslove obavljanja delatnosti elektronskih komunikacija, uslove i način korišćenja radio-frekvencija za distribuciju i emitovanje medijskih sadržaja, kao i na uslove postavljanja, upotrebe i održavanja emisionih radio stanica (radio-difuznih, fiksnih i mobilnih).

Tumačenje odredaba ovog zakona

Član 3.

Odredbe ovog zakona tumače se u korist unapređenja vrednosti demokratskog društva, u skladu sa načelima Ustava Republike Srbije, zakona kojim se uređuje oblast javnog informisanja i važećim međunarodnim standardima u oblasti ljudskih i manjinskih prava, kao i praksi međunarodnih institucija koje nadziru njihovo sprovođenje.

Značenje pojedinih izraza

Član 4.

Izrazi upotrebljeni u ovom zakonu imaju sledeće značenje:

1) **elektronski medij** je program, odnosno programski sadržaj radija i televizije, kao i programski sadržaj dostupan na zahtev putem mreža elektronskih komunikacija i sadržaj elektronskog izdanja;

2) **medijska usluga** je audio-vizuelna medijska usluga i medijska usluga radija;

3) **audio-vizuelna medijska usluga** je usluga pružanja audio-vizuelnih programskih sadržaja neograničenom broju korisnika, putem elektronskih komunikacionih mreža, sa uređivačkom odgovornošću pružaoca usluge, u vidu televizijskog emitovanja, audio-vizuelne medijske usluge na zahtev, kao i audio-vizuelna komercijalna komunikacija;

4) **programski sadržaj** su informacije, ideje i mišljenja kao i autorska dela u zvučnom obliku (u daljem tekstu: audio sadržaj), odnosno u obliku pokretnih slika sa ili bez zvuka (u daljem tekstu: audio-vizuelni sadržaj) koje predstavljaju pojedinačnu

stavku u programu i dostupne su javnosti putem elektronskih medija radi informisanja, zabave, obrazovanja i dr.;

5) **uređivačka odgovornost** je odgovornost za sprovođenje kontrole nad izborom programskih sadržaja i njihovom organizacijom, bilo da je reč o redosledu pružanja prema hronološkoj šemi ili o pružanju sadržaja na zahtev na osnovu kataloga, osim ako zakonom nije drugačije određeno;

6) **pružalac medijske usluge** je fizičko ili pravno lice koje ima uređivačku odgovornost za izbor audio-vizuelnog sadržaja audio-vizuelne medijske usluge, odnosno audio sadržaja medijske usluge radija i koje određuje način organizacije sadržaja;

7) **elektronska komunikaciona mreža za distribuciju medijskih sadržaja** je elektronska komunikaciona mreža u smislu propisa koji uređuju oblast elektronskih komunikacija, koja se koristi za distribuciju medijskih sadržaja;

8) **operator elektronske komunikacione mreže za distribuciju medijskih sadržaja** (u daljem tekstu:operator) je lice koje obavlja ili je ovlašćeno da obavlja elektronsku komunikacionu uslugu distribucije medijskih sadržaja;

9) **operator multipleksa** je lice koje obavlja ili je ovlašćeno da obavlja elektronsku komunikacionu uslugu multipleksiranja medijskih sadržaja i drugih podataka u smislu propisa koji uređuju oblast elektronskih komunikacija;

10) **televizijsko emitovanje (linearna audio-vizuelna medijska usluga)** je usluga koju pružalac audio-vizuelne medijske usluge obezbeđuje radi istovremenog praćenja programa na osnovu programske šeme;

11) **audio-vizuelna medijska usluga na zahtev (nelinearna audio-vizuelna medijska usluga)** je usluga koju pružalac audio-vizuelne medijske usluge obezbeđuje radi praćenja programa u periodu koji odabere korisnik, na svoj zahtev, na osnovu kataloga programa čiji izbor i organizaciju vrši pružalac;

12) **audio-vizuelna komercijalna komunikacija** su slike sa ili bez zvuka namenjene neposrednom ili posrednom preporučivanju roba, usluga ili svojstava pravnog ili fizičkog lica u vezi sa delatnošću koju to lice vrši u cilju sticanja dobiti, u zamenu za novčanu ili drugu naknadu ili iz samopromotivnih razloga (npr. televizijsko oglašavanje, sponzorstvo, televizijska prodaja i plasiranje proizvoda);

13) **televizijsko oglašavanje** je obaveštavanje putem televizijskog programa u zamenu za novčanu ili drugu naknadu ili samopromotivnih razloga, namenjeno neposrednom ili posrednom preporučivanju roba ili usluga pravnog ili fizičkog lica, uključujući i nepokretne stvari, prava i obaveze, u vezi sa delatnošću koje to lice vrši u cilju sticanja dobiti;

14) **televizijska prodaja** je vid audio vizuelne komercijalne komunikacije koji podrazumeva televizijsko emitovanje, uz novčanu naknadu, neposrednih ponuda namenjenih javnosti za kupovinu roba ili usluga, uključujući nepokretne stvari, prava i obaveze;

15) **sponzorstvo** je svaki doprinos fizičkog ili pravnog lica koje se ne bavi delatnošću pružanja audio-vizuelnih medijskih usluga, odnosno medijskih usluga radija, ili proizvodnjom audio, odnosno audio-vizuelnih dela, u finansiranju audio-vizuelnih medijskih usluga, odnosno medijskih usluga radija radi promovisanja svog imena odnosno naziva ili žiga, svojih aktivnosti, odnosno proizvoda;

16) **plasiranje robe** je audio-vizuelna komercijalna komunikacija koja se sastoji od isticanja, unutar audio-vizuelne medijske usluge, odnosno programskog sadržaja (uključivanjem ili pominjanjem) neke robe, usluge ili žiga uz finansijsku ili drugu naknadu;

17) **prikrivena audio-vizuelna usluga** je predstavljanje, u reči ili slici, robe, usluge, poslovnog imena, žiga ili druge oznake, odnosno aktivnosti fizičkog ili pravnog lica koje se bavi proizvodnjom roba ili pružanjem usluga, sa namerom da to predstavljanje ima svrhu oglašavanja i da može da dovede javnost u zabludu u pogledu njegove stvarne prirode, s tim da se smatra da namera naročito postoji, ako se obavlja uz novčanu ili drugu naknadu;

18) **medijska usluga radija** je usluga pružanja audio sadržaja neograničenom broju korisnika putem elektronskih komunikacionih mreža sa uređivačkom odgovornošću pružaoca usluge, radi istovremenog praćenja na osnovu rasporeda programa (linearna medijska usluga radija), odnosno radi praćenja u vremenu koje odabere korisnik na svoj zahtev na osnovu kataloga programa čiji izbor i organizaciju vrši pružalac (medijska usluga na zahtev);

19) **elektronsko izdanje** jeste uređivački oblikovana internet stranica ili internet portal;

20) **zaštićena usluga** je medijska usluga koja se pruža sa uslovnim pristupom;

21) **uslovni pristup** je tehnička mera ili rešenje kojim se omogućuje korišćenje zaštićene usluge uz uslov plaćanja naknade, kao i drugi oblik prethodnog pojedinačnog odobrenja;

22) **zona raspodele (allotment)** je oblast u okviru koje se raspoređuju predajničke lokacije kako bi se obezbedilo pokrivanje digitalnim terestričkim televizijskim signalom unutar te oblasti u skladu sa Zakonom o potvrđivanju završnih akata Regionalne konferencije o radio-komunikacijama za planiranje digitalne terestrijalne radiodifuzne službe u delovima Regiona 1 i 3, u frekvencijskim opsezima 174-230 MHz i 470-862 MHz (RRC-06) („Službeni glasnik RS - Međunarodni ugovori”, broj 4/10);

23) **zona pokrivanja** je pojedinačna servisna zona ili zbir pojedinačnih servisnih zona svakog analognog, odnosno digitalnog radio predajnika u slučaju mreže radio predajnika, unutar koje se obezbeđuje pokrivanje analognim, odnosno digitalnim terestričkim signalom pojedinačne audio-vizuelne medijske usluge, odnosno medijske usluge radija, i koja u slučaju digitalnog emitovanja obuhvata jednu ili više zona raspodele;

24) **medijska usluga javnog servisa** je proizvodnja, kupovina, obrada i objavljivanje informativnih, obrazovnih, naučnih, kulturno-umetničkih, dečjih, zabavnih, sportskih i drugih programskih sadržaja od opšteg interesa za građane, a naročito u cilju ostvarivanja njihovih ustavnih prava i sloboda, razmene ideja i mišljenja, negovanja političke, polne, međunacionalne i verske tolerancije kao i očuvanja nacionalnog identiteta putem programa javnog medijskog servisa;

25) **nezavisni producent** je fizičko ili pravno lice koje je registrovano za proizvodnju audio i audio-vizuelnih dela i ima sedište u Republici Srbiji ili državi članici Evropske unije ili drugoj evropskoj državi koja je potpisnica međunarodnog ugovora koji obavezuje Republiku Srbiju i koje nije povezani učesnik na tržištu sa pružaocem medijske usluge u smislu zakona kojim se uređuje zaštita konkurencije;

26) **sopstvena produkcija** je program koji je izvorno proizveo pružalac medijske usluge ili drugo lice po nalogu i za račun pružaoca medijske usluge;

27) **koprodukcija** je zajednička produkcija više pružalaca medijske usluge, odnosno pružaoca medijske usluge i nezavisnog producenta;

28) **evropska audio-vizuelna dela** označavaju dela koja su nastala u državama članicama Evropske unije; dela koja su nastala u drugim evropskim

zemljama koje su strane u Evropskoj konvenciji o prekograničnoj televiziji Saveta Evrope i dela koja su zajednički proizvedena u okviru sporazuma, koji se odnosi na audiovizuelni sektor, i koji su zaključeni između Evropske unije i trećih zemalja i koji ispunjavaju uslove definisane tim ugovorima.

Evropska audio-vizuelna dela koja su nastala u državama članicama Evropske unije i dela koja su nastala u drugim evropskim zemljama koje su strane u Evropskoj konvenciji o prekograničnoj televiziji Saveta Evrope moraju da ispunjavaju i jedan od sledećih uslova:

1) da su stvorena od strane jednog ili više producenata koji su osnovani u jednoj ili više tih država;

2) da je proizvodnja tih dela nadgledana ili stalno kontrolisana od strane jednog ili više producenata koji su osnovani u jednoj ili više tih država,

3) da je doprinos koproducenata iz tih država, ukupnim troškovima koprodukcije, mnogo veći i da data koprodukcija nije kontrolisana od strane jednog ili više koproducenata koji su osnovani izvan tih država.

Dela koja nisu evropska dela u smislu ovog zakona ali su producirana u okviru bilateralnih sporazuma o koprodukciji, koji su zaključeni između država članica i trećih zemalja, smatraće se evropskim delima pod uslovom da su koproducenti iz Evropske unije obezbedili većinski udeo u ukupnom trošku produkcije i da produkcija nije kontrolisana od strane jedne ili više produkcija koje su osnovane izvan teritorije tih država članica.

II. REGULATORNO TELO ZA ELEKTRONSKE MEDIJE

1. Osnivanje

Član 5.

Regulatorno telo za elektronske medije (u daljem tekstu: Regulator), osnovano ovim zakonom, je samostalna nezavisna regulatorna organizacija sa svojstvom pravnog lica, koja vrši javna ovlašćenja u cilju: delotvornog sprovođenja utvrđene politike u oblasti pružanja medijskih usluga u Republici Srbiji; unapređivanja kvaliteta i raznovrsnosti usluga elektronskih medija; doprinosa očuvanju, zaštiti i razvoju slobode mišljenja i izražavanja; u cilju zaštite interesa javnosti u oblasti elektronskih medija i zaštite korisnika usluga elektronskih medija, u skladu sa odredbama ovog zakona, na način primeren demokratskom društvu.

Regulator je funkcionalno i finansijski nezavisan od državnih organa i organizacija, pružalaca medijskih usluga i operatora.

Sedište Regulatora je u Beogradu.

Za vršenje stručnih i administrativnih poslova obrazuje se stručna služba Regulatora čija se osnovna pravila organizacije i način rada propisuje Statutom.

Na prava i dužnosti zaposlenih u stručnoj službi Regulatora primenjuju se propisi kojima se regulišu prava i obaveze državnih službenika.

U cilju efikasnijeg nadzora nad radom pružalaca medijskih usluga, Regulator može osnivati područne kancelarije.

U obavljanju pojedinih stručnih poslova iz svoje nadležnosti, Regulator može angažovati druga domaća ili strana pravna i fizička lica.

Za obavljanje poslova iz svoje nadležnosti Regulator je odgovoran Narodnoj skupštini.

Način rada i unutrašnja organizacija Regulatora uređuje se Statutom, koji donosi Savet Regulatora.

2. Organi Regulatora i zastupanje

Član 6.

Organi Regulatora su Savet i predsednik Saveta.

Savet donosi odluke o svim pitanjima iz delokruga rada Regulatora.

Predsednik Saveta predstavlja i zastupa Regulatora, a u slučaju njegove sprečenosti zamenik predsednika Saveta.

1) Savet Regulatora

Sastav Saveta

Član 7.

Savet Regulatora (u daljem tekstu: Savet) ima devet članova koji se biraju iz reda uglednih stručnjaka iz oblasti koje su od značaja za obavljanje poslova iz nadležnosti Regulatora (medijski stručnjaci, ekonomisti, pravnici, inženjeri telekomunikacija i sl.).

Član Saveta je funkcioner u smislu propisa kojima se uređuje sukob interesa pri vršenju javnih funkcija.

Član Saveta može biti samo lice koje ima visoko obrazovanje, koje je državljanin Republike Srbije i ima prebivalište na teritoriji Republike Srbije.

Izbor Saveta

Član 8.

Članove Saveta bira Narodna Skupština, na predlog ovlašćenih predlagača.

Član Saveta je izabran ako je za njegov izbor glasala većina ukupnog broja narodnih poslanika.

Ovlašćeni predlagači

Član 9.

Ovlašćenje i dužnost da predlažu članove Saveta imaju:

- 1) nadležni odbor Narodne Skupštine;
- 2) nadležni odbor Skupštine Autonomne pokrajine Vojvodine;
- 3) univerziteti akreditovani u Republici Srbiji zajedničkim dogovorom;
- 4) udruženja izdavača elektronskih medija čiji članovi imaju najmanje 30 dozvola za pružanje audio i audio-vizuelnih medijskih usluga i udruženja novinara u Republici Srbiji od kojih svako ponaosob ima najmanje 500 članova, a registrovana su najmanje tri godine pre raspisivanja javnog poziva zajedničkim dogovorom;
- 5) udruženja filmskih, scenskih i dramskih umetnika i udruženja kompozitora u Republici Srbiji, ako su registrovana najmanje tri godine pre raspisivanja javnog poziva zajedničkim dogovorom;
- 6) udruženja čiji su ciljevi ostvarivanje slobode izražavanja i zaštita dece, ako su registrovana najmanje tri godine pre dana raspisivanja javnog poziva a imaju

najmanje tri realizovana projekta u ovoj oblasti u poslednje tri godine zajedničkim dogovorom;

- 7) nacionalni saveti nacionalnih manjina, zajedničkim dogovorom;
- 8) crkve i verske zajednice, zajedničkim dogovorom.

Ovlašćeni predlagač iz stava 1. tačka 1) ovog člana predlaže dva kandidata za članove Saveta, vodeći računa o ravnomernoj teritorijalnoj zastupljenosti kandidata.

Postupak predlaganja članova Saveta

Član 10.

Nadležna služba Narodne skupštine objavljuje javni poziv za predlaganje kandidata za člana Saveta šest meseci pre prestanka mandata člana Saveta, odnosno najkasnije 15 dana od prestanka mandata iz razloga predviđenih članom 15. tač. 2)-4).

Ovlašćeni predlagač iz člana 9. stav 1. tač. 1) i 2) ovog zakona, odnosno organizacija koja ulazi u krug organizacija koje zajedno čine jedinstvenog ovlašćenog predlagača iz člana 9. stav 1. tač. 3)-8), podnosi nadležnoj službi Narodne skupštine obrazloženi predlog dva kandidata za člana Saveta u roku od 15 dana od dana objavljivanja javnog poziva iz stava 1. ovog člana.

Dve ili više organizacija iz stava 2. ovog člana mogu podneti zajednički predlog kandidata.

Uz predlog se dostavlja i dokaz o ispunjenosti uslova za organizacije iz člana 9. stav 1. ovog zakona, kao i pismeni pristanak kandidata na predlog iz stava 1. ovog člana.

Nadležna služba Narodne skupštine utvrđuje listu kandidata za člana Saveta, kao i listu organizacija koje zajedno čine jedinstvenog ovlašćenog predlagača u roku od sedam dana od dana isteka roka iz stava 2. ovog člana i objavljuje ih na veb-sajtu Narodne skupštine.

Izuzetno, lista kandidata i lista organizacija može se utvrditi u roku od 15 dana od dana isteka roka iz stava 2. ovog člana, ako je nadležna služba Narodne skupštine ostavila organizaciji dodatni rok da uredi svoj predlog, odnosno dostavi dokaz o ispunjenosti uslova iz stava 4. ovog člana.

Član 11.

Nadležna služba Narodna skupštine, u roku od sedam dana od dana objavljivanja liste kandidata i liste organizacija iz člana 10. ovog zakona, određuje datum utvrđivanja zajedničkog predloga dva kandidata za člana Saveta.

Nadležna služba Narodne skupštine obezbeđuje organizacijama koje zajedno čine jedinstvenog ovlašćenog predlagača prostor za održavanje sastanka radi utvrđivanja zajedničkog predloga kandidata.

Između dana određivanja datuma iz stava 1. ovog člana i sastanka organizacija iz stava 2. ovog člana ne može proći više od sedam dana.

Na sastanku iz stava 2. ovog člana, organizacije dogovorom utvrđuju konačan predlog dva kandidata za člana Saveta.

Ako se dogovor ne može postići saglasnošću svih organizacija iz stava 1. ovog člana, konačan predlog zajedničkog kandidata utvrđuje se glasanjem.

Kandidat iz stava 5. ovog člana je onaj koji je dobio najveći broj glasova.

Nadležna služba Narodne skupštine obezbeđuje i organizuje glasanje iz stava 5. ovog člana i objavljuje ga na veb-sajtu Narodne skupštine.

Nadležni odbor Narodne skupštine organizuje javni razgovor sa predloženim kandidatima za člana Saveta u roku od 15 dana od dana utvrđivanja predloga iz stava 8. ovog člana.

Izbor člana Saveta stavlja se na dnevni red prvog narednog zasedanja Narodne skupštine nakon održavanja javnog razgovora iz stava 9. ovog člana.

Nespojivost sa članstvom u Savetu

Član 12.

Član Saveta ne može biti lice koje obavlja javnu, odnosno funkciju u političkoj stranci u smislu propisa kojim se uređuju pravila u vezi sa sprečavanjem sukoba interesa pri vršenju javnih funkcija.

Kandidat je dužan da ovlašćenom predlagaču dostavi pismenu izjavu da ne postoje smetnje za izbor utvrđene u stavu 1. ovog člana.

Mandat članova Saveta

Član 13.

Članovi Saveta ne zastupaju stavove ili interese organa odnosno organizacije koje su ih predložile, već svoju dužnost obavljaju samostalno, po sopstvenom znanju i savesti, u skladu sa ovim zakonom.

Članu Saveta funkcija može prestati samo iz razloga i u postupku predviđenom ovim zakonom.

Niko nema pravo da na bilo koji način utiče na rad članova Saveta, niti su oni dužni da poštuju bilo čije instrukcije u vezi sa svojim radom, izuzev odluka nadležnog suda donetih u postupku sudske kontrole rada Saveta.

Trajanje mandata

Član 14.

Član Saveta bira se na period od pet godina i može biti ponovo biran.

Prestanak mandata člana

Član 15.

Mandat člana Saveta prestaje:

- 1) istekom vremena na koje je član Saveta izabran;
- 2) smrću člana Saveta;
- 3) razrešenjem iz razloga predviđenih ovim zakonom;
- 4) podnošenjem ostavke Narodnoj skupštini u pismenoj formi, u kom slučaju mandat člana Saveta prestaje danom dostavljanja ostavke.

Prestanak mandata razrešenjem

Član 16.

Narodna skupština može, na predlog najmanje 20 narodnih poslanika, razrešiti člana Saveta ako:

1) je zbog bolesti, na osnovu nalaza nadležne zdravstvene ustanove, nesposoban za obavljanje dužnosti člana Saveta u periodu dužem od šest meseci;

2) se utvrdi da je po podnošenju predloga naveo o sebi neistinite podatke ili je propustio da navede podatke o okolnostima iz člana 12. ovog zakona;

3) se utvrdi da je u toku trajanja mandata člana Saveta nastupila neka od okolnosti iz člana 12. ovog zakona;

4) bez osnovanog razloga propusti ili odbije da obavlja dužnost člana Saveta u periodu od najmanje tri meseca neprekidno ili u periodu od 12 meseci u kome najmanje šest meseci ne obavlja svoju dužnost;

5) se utvrdi da je nesavesno i nepravilno radio, odnosno ako postoje razlozi za nedostojnost i ako zanemaruje i nesavesno ispunjava svoje obaveze što može dovesti do većih smetnji u radu Regulatora.

Pre donošenja odluke o razrešenju nophodno je pribaviti mišljenje Saveta o postojanju razloga za razrešenje.

Odluka o razrešenju može se doneti samo na osnovu obrazloženog predloga, posle sprovedenog postupka u kome su utvrđene sve relevantne okolnosti i u kome je članu Saveta protiv koga je pokrenut postupak omogućeno da se izjasni o svim okolnostima.

Razlog za razrešenje člana Saveta ne može biti političko ili drugo uverenje, odnosno članstvo u političkoj stranci.

Odluka o razrešenju člana Saveta smatra se usvojenom ako je za nju glasala većina ukupnog broja narodnih poslanika.

Posledice prestanka mandata

Član 17.

Ako mandat člana Saveta prestane pre isteka vremena na koje je izabran, do izbora novog člana Savet punovažno odlučuje u nepotpunom sastavu.

Savet ne može punovažno da donosi odluke ako broj članova Saveta, zbog prestanka mandata pojedinih članova, bude manji od pet.

Suspenzija člana Saveta

Član 18.

Kad je podnet predlog za razrešenje člana Saveta, Savet može dvotrećinskom većinom ukupnog broja članova, doneti odluku da se član Saveta, protiv koga je podnet predlog za razrešenje, suspenduje do donošenja odluke Narodne skupštine.

Ako je protiv člana Saveta pokrenut krivični postupak, Savet može dvotrećinskom većinom ukupnog broja članova doneti odluku da privremeno suspenduje člana Saveta do okončanja krivičnog postupka.

Način rada i odlučivanje Saveta

Član 19.

Rad Saveta je javan.

Savet radi u kvorumu koji čine najmanje pet članova.

Savet donosi odluke većinom glasova ukupnog broja članova, osim ako je ovim zakonom ili Statutom određeno da odlučuje dvotrećinskom većinom.

Predsednika i zamenika predsednika Savet bira iz svojih redova dvotrećinskom većinom glasova ukupnog broja članova.

Položaj člana Saveta

Član 20.

Član Saveta ostvaruje prava po osnovu rada kod Regulatora.

Za svoj rad predsednik Saveta ima pravo na novčanu naknadu u visini trostruke prosečne mesečne neto zarade u Republici Srbiji, odnosno članovi Saveta imaju pravo na novčanu naknadu u visini dvostruke prosečne mesečne neto zarade u Republici Srbiji.

2) Predsednik Saveta Regulatora

Član 21.

Predsednik Saveta predstavlja i zastupa Regulatora, rukovodi radom Saveta, potpisuje odluke Saveta i stara se o njihovom izvršavanju, odgovara za poslovanje i zakonitost rada Regulatora, stara se o obezbeđivanju javnosti rada Regulatora i obavlja druge poslove utvrđene zakonom.

3) Delokrug rada Regulatora

Član 22.

Regulator:

1) utvrđuje Predlog strategije razvoja medijske usluge radija i audio-vizuelnih medijskih usluga u Republici Srbiji, i dostavlja je, poštujući zakonom predviđenu proceduru, Vladi na usvajanje;

2) donosi Statut;

3) donosi opšta podzakonska akta predviđena zakonom;

4) izdaje dozvole za pružanje medijske usluge televizije i linearne medijske usluge radija (u daljem tekstu: dozvola);

5) bliže uređuje postupak, uslove i kriterijume za izdavanje dozvola u skladu sa odredbama ovog zakona i propisuje obrazac i sadržinu te dozvole;

6) izdaje odobrenja za pružanje medijske usluge na zahtev i bliže uređuje postupak izdavanja odobrenja;

7) vodi Registar medijskih usluga i evidenciju pružalaca medijskih usluga na zahtev;

8) kontroliše rad pružalaca medijskih usluga i stara se o doslednoj primeni odredaba ovog zakona;

9) izriče mere pružaocima medijskih usluga u skladu sa ovim zakonom;

10) propisuje pravila koja su obavezujuća za pružaoce medijskih usluga, a posebno ona kojima se obezbeđuje sprovođenje Strategije iz tačke 1. ovog stava;

11) odlučuje o prijavama u vezi sa programskim delovanjem pružalaca medijskih usluga;

12) bliže utvrđuje logičku numeraciju kanala;

13) daje mišljenje nadležnim državnim organima u vezi sa pristupanjem međunarodnim konvencijama koje se odnose na oblast pružanja medijskih usluga;

14) daje inicijativu za donošenje i izmenu zakona, drugih propisa i opštih akata radi efikasnog obavljanja poslova iz svog delokruga rada;

15) utvrđuju bliža pravila koja se odnose na programske sadržaje a u vezi sa zaštitom dostojanstva ličnosti i drugih ličnih prava, zaštitom prava maloletnika, zabranom govora mržnje i dr.;

16) vrši analize relevantnog medijskog tržišta, u saradnji sa telom nadležnim za zaštitu konkurencije, u skladu sa metodologijom propisanom aktom koji donosi Regulator;

17) vrši istraživanja potreba korisnika medijskih usluga i štiti njihove interese;

18) saraduje i koordinira svoj rad sa telom nadležnim za elektronske komunikacije i telom nadležnim za zaštitu konkurencije, kao i sa drugim regulatornim telima u skladu sa ovim zakonom;

19) podstiče očuvanje i zaštitu srpske kulture i jezika, kao i kulture i jezika nacionalnih manjina;

20) podstiče unapređenje dostupnosti medijskih usluga osobama sa invaliditetom;

21) podstiče razvoj stvaralaštva u oblasti radija, televizije i drugih audio-vizuelnih medijskih usluga u Republici Srbiji;

22) podstiče razvoj profesionalizma i visokog stepena obrazovanja zaposlenih u elektronskim medijima u Republici Srbiji, kao i unapređenje uređivačke nezavisnosti i autonomije pružalaca medijskih usluga;

23) obavlja i druge poslove u skladu sa zakonom.

Poslove iz stava 1. tač. 3), 4), 5), 6), 9), 10), 12) i 15) ovog člana Regulator obavlja kao poverene poslove.

Regulator je dužan da za propise koje donosi na osnovu stava 1. tač. 3), 5), 10), 12) i 15) ovog člana pribavi mišljenje o njihovoj ustavnosti i zakonitosti i da ih objavi u „Službenom glasniku Republike Srbije”.

Utvrđivanje Predloga strategije

Član 23.

Regulator, na osnovu sagledavanja različitih potreba građana i društvenih grupa na nacionalnom, regionalnom i lokalnom nivou za informisanjem, obrazovanjem, kulturnim, sportskim i drugim sadržajima, na srpskom i jezicima nacionalnih manjina, u saradnji sa regulatornim telom nadležnim za elektronske komunikacije i telom nadležnim za zaštitu konkurencije, utvrđuje Predlog strategije razvoja medijske usluge radija i audio-vizuelnih medijskih usluga u Republici Srbiji za period od sedam godina.

Strategijom iz stava 1. ovog člana naročito se uređuje, u zavisnosti od tehničkih mogućnosti, analize tržišta i potreba stanovništva, vrsta medijskih sadržaja pružalaca usluga u svakoj zoni pokrivanja, kao i drugi kriterijumi na osnovu kojih se raspisuje javni konkurs, o čemu donosi godišnji plan realizacije.

U postupku utvrđivanja Predloga strategije iz stava 1. ovog člana sprovodi se javna rasprava.

Kontrola rada pružalaca medijskih usluga

Član 24.

Regulator kontroliše rad pružalaca medijskih usluga u pogledu dosledne primene i unapređivanja načela na kojima se zasniva regulisanje odnosa u oblasti elektronskih medija, u pogledu ispunjavanja uslova za pružanje medijskih usluga, kao i u izvršavanju drugih obaveza koje po odredbama ovog zakona i podzakonskih akata imaju pružaoci usluga, i preduzima propisane mere bez odlaganja.

U sprovođenju kontrole iz stava 1. ovog člana Regulator je dužan da se posebno stara o tome da pružaoci medijskih usluga poštuju obaveze koje se odnose na programske sadržaje predviđene ovim zakonom i uslove pod kojima im je dozvola izdata, što se posebno odnosi na vrstu i karakter programa.

Regulator pred nadležnim sudom ili drugim državnim organom pokreće postupak protiv pružaoca medijske usluge ili odgovornog lica, ako njegovo činj enje ili nečinjenje ima obeležja dela kažnjivog prema zakonu.

Pravilnici, uputstva i preporuke

Član 25.

Regulator donosi pravilnike, uputstva i preporuke radi efikasnijeg sprovođenja ovog zakona.

Pravilnikom Regulator bliže razrađuju pojedine odredbe zakona.

Uputstvom se bliže uređuje način na koji Regulator primenjuje odredbe zakona ili drugog propisa koji se odnosi na obaveze u vezi sa programskim sadržajima.

Regulator donosi preporuku u slučaju da postoji neujednačena dozvoljena praksa pružalaca medijskih usluga u primeni odredaba ovog zakona koje se odnose na programske sadržaje, ako je u interesu korisnika medijskih usluga da se uspostavi jedinstvena praksa radi unapređenja načina pružanja tih usluga.

Preporuka ne obavezuju pružaoce medijskih usluga.

Pravilnik i uputstvo objavljuje se u „Službenom glasniku Republike Srbije”, a preporuka na veb-sajtu Regulatora.

Razmatranje prijava

Član 26.

Fizička i pravna lica, uključujući i pružaoce medijskih usluga, imaju pravo da podnose prijave Regulatoru u vezi sa programskim sadržajima pružalaca medijskih usluga, ako smatraju da se tim sadržajima vređaju ili ugrožavaju njihovi lični interesi ili opšti interes.

Prijava iz stava 1. ovog člana može se podneti najkasnije u roku od 30 dana od dana premijernog ili ponovljenog emitovanja spornog sadržaja.

Regulator je dužan da po prijemu i razmatranju prijave, kojom se ukazuje na povredu ili ugrožavanje prava ili pravnog interesa podnosioca, prijavu dostavi bez odlaganja pružaocu medijske usluge sa zahtevom da se o njoj izjasni najkasnije u roku od osam dana od dana dostavljanja prijave.

Ako utvrdi da je prijava iz stava 1. ovog člana osnovana, Regulator izriče mere u skladu sa odredbama ovog zakona prema pružaocu medijske usluge, odnosno podnosi zahtev za pokretanje prekršajnog i krivičnog postupka ili iniciranje

drugog postupka pred nadležnim državnim organom, a podnosioca prijave upućuje na koji način može da ostvari i zaštiti svoje pravo.

Saradnja sa državnim i drugim organima i organizacijama

Član 27.

Regulator, na zahtev nadležnog državnog organa, daje mišljenje u vezi sa pristupanjem međunarodnim konvencijama i drugim sporazumima koji se odnose na oblast pružanja medijskih usluga.

Regulator saraduje sa organima i organizacijama nadležnim za oblast javnog informisanja, elektronskih komunikacija, zaštite konkurencije, zaštite potrošača, zaštite podataka o ličnosti, zaštite ravnopravnosti i drugim organima i organizacijama po pitanjima značajnim za oblast pružanja medijskih usluga.

Regulator saraduje sa regulatornim telima drugih država iz oblasti pružanja medijskih usluga, odnosno sa odgovarajućim međunarodnim organizacijama o pitanjima iz svoje nadležnosti.

Nadležni državni organi pribavljaju mišljenje Regulatora prilikom pripreme propisa koji se odnose na oblast elektronskih medija.

Izricanje mera

Član 28.

Regulator može pružaocu medijske usluge izreći opomenu, upozorenje, privremenu zabranu objavljivanja programskog sadržaja odnosno može mu oduzeti dozvolu, zbog povrede obaveza koje se odnose na programski sadržaj, propisane čl. 47-71. ovog zakona, kao i zbog povrede uslova koji su sadržani u dozvoli ili odobrenju za pružanje medijske usluge u skladu sa odredbama ovog zakona.

Regulator izriče mere iz stava 1. ovog člana nezavisno od korišćenja drugih sredstava pravne zaštite koja stoje na raspolaganju povređenom ili drugom licu, u skladu sa odredbama posebnih zakona.

Pri izricanju mere iz stava 1. ovog člana Regulator je dužan da poštuje načela objektivnosti, nepristrasnosti i proporcionalnosti, a u toku postupka izricanja mere pružaocu medijske usluge mora se omogućiti da se izjasni o činjenicama koje su povod za sprovođenje postupka.

Odredbe st. 1-3. ovog člana, izuzev mere oduzimanja dozvole, shodno se primenjuju i na pružaoca medijskih usluga za koje ne postoji obaveza pribavljanja dozvole.

Član 29.

Opomena se izriče pružaocu medijske usluge koji povredi obavezu iz člana 28. stav 1. ovog zakona.

Upozorenje se izriče pružaocu medijske usluge koji izvrši tešku povredu obaveze iz člana 28. stav 1. ovog zakona.

Privremena zabrana objavljivanja programskog sadržaja izriče se pružaocu medijske usluge koji izvrši naročito tešku povredu obaveze iz člana 28. stav 1. ovog zakona.

Prilikom izricanja mera iz st. 1-3. ovog člana Regulator naročito uzima u obzir stepen odgovornosti pružaoca medijske usluge kao i način izvršenja povrede obaveze, pobudu iz koje je povreda obaveza učinjena, stepen ugrožavanja ili

povrede zaštićenog dobra, težinu posledice koja je povredom prouzrokovana, učestalost ponavljanja radnje, okolnost da je prema pružaocu već izrečena mera iz st. 1-3. ovog člana, i držanje pružaoca medijske usluge nakon izvršenja radnje povrede.

Regulator je dužan da prilikom izricanja opomene, upozorenja ili privremene zabrane objavljivanja programskog sadržaja, izričito navede obavezu koju je pružalac medijske usluge povredio, kao i da mu naloži da preduzme mere u cilju otklanjanja povrede.

Privremena zabrana objavljivanja programskog sadržaja izriče se za onaj ili one delove programskog sadržaja čijim pružanjem je izvršeno kršenje iz stava 3. ovog člana, a važi i za istovrsne programske sadržaje bez obzira na promenu naziva, vremena pružanja i drugih okolnosti od značaja za prepoznatljivost sadržaja.

Privremena zabrana objavljivanja programskog sadržaja izriče se u trajanju do 30 dana od dana konačnosti rešenja o izricanju te mere, naročito uzimajući u obzir učestalost objavljivanja delova programskog sadržaja čijim pružanjem je izvršeno kršenje obaveza iz stava 3. ovog člana.

Izrečene mere se upisuju u Registar medijskih usluga.

Izrečena mera opomene i upozorenja briše se iz Registra medijskih usluga u roku od dve godine od dana njenog izricanja i nakon toga ne može se uzimati u obzir prilikom svakog sledećeg izricanja mere u postupku koji je pokrenut nakon brisanja mere upozorenja iz Registra medijskih usluga.

Vežanost odlukom suda odnosno drugog nadležnog organa

Član 30.

Regulator je u pogledu postojanja krivičnog dela, privrednog prestupa i prekršaja, kao i odgovornosti za njih, vezan za pravnosnažnu presudu suda kojom je optuženi oglašen krivim.

Član 31.

Mere iz člana 29. ovog zakona objavljuju se uz oznaku „opomena”, „upozorenje”, odnosno „privremena zabrana objavljivanja programskog sadržaja”, u tekstu koji utvrđuje Regulator, u programu pružaoca medijske usluge u prvoj narednoj emisiji i još jednom u programu istog dana ili najkasnije u roku od 24 sata, u vremenu između 18,00 i 21,00 sati na televiziji, odnosno u vremenu između 7,00 i 10,00 sati na radiju, kao i u štampanom javnom glasilu koje se distribuira na području za koje pružalac medijske usluge ima dozvolu, o trošku pružaoca medijske usluge.

Regulator propisuje bliža pravila o načinu izricanja mera.

Oduzimanje dozvole kao mera za povredu obaveza pružalaca medijskih usluga

Član 32.

Pružaoocu medijske usluge koji i pored izrečenog upozorenja, odnosno privremene zabrane objavljivanja programskog sadržaja, u smislu člana 29. ovog zakona, nastavi da ne izvršava odredbe ovog zakona ili propisa donetih na osnovu njega ili ne poštuje uslove predviđene dozvolom, ili koji ne postupi po merama za otklanjanje učinjenih povreda koje je Savet utvrdio, Savet može oduzeti dozvolu.

Statut i drugi opšti akti Regulatora

Član 33.

Statut Regulatora, Poslovnik o radu Saveta i druge opšte akte Regulatora donosi Savet.

Akti iz stava 1. ovog člana donose se dvotrećinskom većinom glasova ukupnog broja članova saveta.

Narodna skupština daje saglasnost na Statut Regulatora.

4) Finansiranje Regulatora

Finansijski plan

Član 34.

Finansiranje Regulatora vrši se u skladu sa finansijskim planom koji za svaku godinu donosi Savet.

Finansijskim planom utvrđuju se ukupni prihodi i rashodi Regulatora, rezerve za nepredviđene izdatke, kao i elementi za celovito sagledavanje politike zarada i zaposlenosti kod Regulatora.

Regulator je dužan da predlog finansijskog plana dostavi odboru Narodne skupštine nadležnom za oblast finansija i javnog informisanja najkasnije do 1. novembra tekuće godine za narednu godinu.

Saglasnost na finansijski plan iz stava 1. ovog člana daje Narodna skupština.

Ako se finansijski plan iz stava 1. ovog člana ne donese, odnosno ako se ne da saglasnost iz stava 4. ovog člana, primenjuje se finansijski plan iz prethodne godine.

Finansijski plan se objavljuje na veb-sajtu Regulatora.

Svi obračuni prihoda i rashoda Regulatora podležu godišnjoj reviziji od strane nezavisnog ovlašćenog revizora i objavljuje se najkasnije tri meseca po završetku finansijske godine na veb-sajtu Regulatora.

Višak prihoda nad rashodima u jednoj kalendarskoj godini uplaćuje se u budžet Republike Srbije.

Ako je razlika prihoda nad rashodima negativna, nedostajuća sredstva obezbeđuju se iz budžeta Republike Srbije.

Obezbeđenje nedostajućih sredstava, u skladu sa stavom 9. ovog člana, ne utiče na nezavisnost i samostalnost Regulatora.

Izvori finansiranja

Član 35.

Prihod Regulatora čine sredstva ostvarena od naknade koju pružalac medijske usluge plaća za pravo na pružanje medijske usluge, u skladu sa zakonom.

Određivanje visine naknade

Član 36.

Visina naknade za pravo na pružanje medijske usluge utvrđuje se polazeći od stvarnih troškova regulacije po načelu proporcionalnosti uzimajući u obzir naročito:

1) broj stanovnika na području na kome se pruža medijska usluga, na osnovu zvaničnih podataka organa nadležnog za poslove statistike i podataka o zoni pokrivanja koji se dobijaju od nezavisnog regulatornog tela nadležnog za oblast elektronskih komunikacija, odnosno broj korisnika usluge distribucije medijskih sadržaja;

2) vrstu elektronskog medija (radio, televizija, druge audio-vizuelne medijske usluge i drugo);

3) način pružanja medijske usluge (linearno, odnosno na zahtev);

4) tip medijske usluge prema sadržaju (opšta medijska usluga, specijalizovana medijska usluga);

5) vrstu postupka u kome se izdaje dozvola;

6) programsku koncepciju pružaoca usluge, odnosno poreklo i vrstu sadržaja koji se pružaju, i to:

(1) udeo naučno-obrazovnih, kulturno-umetničkih, dečjih ili sopstvenih informativnih i dokumentarnih programskih sadržaja, u ukupnom programu,

(2) udeo programskih sadržaja sopstvene produkcije ili programskih sadržaja nezavisnih produkcija sa sadržajima iz podtačke (1) ove tačke, preko kvote utvrđene ovim zakonom,

(3) udeo programskih sadržaja na jezicima nacionalnih manjina.

Visina naknade iz stava 1. ovog člana utvrđuje se na godišnjem nivou, a pružalac medijske usluge plaća mesečno Regulatoru 1/12 utvrđene godišnje naknade, osim prilikom izdavanja dozvole.

Regulator, podzakonskim aktom, bliže uređuje visinu, izmenu visine i način obračunavanja naknade za pružanje medijske usluge, vodeći računa o kriterijumima iz stava 1. ovog člana.

Na akt iz stava 3. ovog člana saglasnost daje Vlada.

Regulator može u toku važenja izdate dozvole da izmeni visinu naknade u skladu sa aktom iz stava 3. ovog člana.

Oslobađanje od obaveze plaćanja naknade

Član 37.

Pružalac medijske usluge javnog servisa kao i pružalac medijske usluge civilnog sektora oslobođeni su obaveze plaćanja naknade za pružanje medijske usluge u skladu sa propisima o dodeli državne pomoći.

5) Javnost rada Regulatora i sudska kontrola

Član 38.

Rad Regulatora je javan.

Regulator je dužan da, u skladu sa zakonom kojim se uređuje slobodan pristup informacijama od javnog značaja, na svom veb-sajtu, bez naknade, učini javno dostupnim doneta akte, kao i druge potpune i ažururane podatke i informacije iz svog delokruga, a naročito:

1) Strategiju razvoja medijske usluge radija i audio-vizuelnih medijskih usluga u Republici Srbiji;

2) propise za primenu ovog zakona i druge opšte akte Regulatora;

- 3) javne konkurse za izdavanje dozvola;
- 4) odluke donete po javnim konkursima sa obrazloženjima;
- 5) podatke iz registra i evidencije;
- 6) presude u upravnim sporovima pokrenutim protiv rešenja Regulatora;
- 7) odluke kojima se izriču mere u skladu sa ovim zakonom sa obrazloženjima;
- 8) Godišnji izveštaj Regulatora;
- 9) Finansijski plan, finansijske izveštaje i izveštaje ovlašćenog revizora;
- 10) odluke po prijavama fizičkih i pravnih lica;
- 11) stručna mišljenja, studije i analize naručene za potrebe Regulatora;
- 12) poziv i program javne rasprave, kao i izveštaj o sprovedenoj javnoj raspravi;
- 13) zapisnike sa sednica Saveta Regulatora.

Godišnji izveštaj

Član 39.

Savet podnosi Narodne skupštini godišnji izveštaj o radu Regulatora koji naročito sadrži:

- 1) podatke o izvršenim poslovima iz nadležnosti Regulatora u prethodnoj kalendarskoj godini;
- 2) Finansijski plan, finansijske izveštaje i izveštaje ovlašćenog revizora;
- 3) izveštaj o odlukama po prijavama fizičkih i pravnih lica;
- 4) druge podatke u vezi sa sprovođenjem zakona.

Godišnji izveštaj o radu Regulatora za prethodnu kalendarsku godinu, podnosi se do kraja prvog tromesečja tekuće godine.

Regulator je dužan da, na zahtev Narodne skupštine, podnese izveštaj o radu i za period kraći od godinu dana, najkasnije 30 dana od dana prijema zahteva.

Javna rasprava

Član 40.

Regulator sprovodi postupak javne rasprave u pripremi opšteg akta koji se neposredno odnosi na pružaoce medijskih usluga.

Javna rasprava počinje danom objavljivanja nacrta opšteg akta na veb-sajtu Regulatora i traje najmanje 15 dana.

Regulator je dužan da na svom veb-sajtu i portalu e-Uprava, najmanje sedam dana pre početka javne rasprave, objavi program javne rasprave.

Program javne rasprave sadrži najmanje:

- 1) datum objavljivanja nacrta opšteg akta;
- 2) datum završetka javne rasprave;
- 3) dinamiku javne rasprave a posebno datum, vreme i mesto održavanja;
- 4) datum objavljivanja konačnog teksta nacrta opšteg akta.

Regulator je dužan da obezbedi uvid u tekuće i sprovedene javne rasprave u okviru posebnog odeljka koji je namenjen javnim raspravama na svom veb-sajtu.

Primena pravila opšteg upravnog postupka

Član 41.

U postupku pred Regulatorom primenjuju se odredbe zakona koji uređuje opšti upravni postupak, osim ako je ovim zakonom drugačije određeno.

Sudska kontrola

Član 42.

Protiv konačnog rešenja Regulatora može se pokrenuti upravni spor u roku od 30 dana od dana dostavljanja.

U upravnom sporu pokrenutom po tužbi podnetoj protiv rešenja donetog u postupku izdavanja dozvole za pružanje medijskih usluga, izricanja mera ili oduzimanja dozvole sud ne može sam rešiti upravnu stvar presudom (spor pune jurisdikcije).

Upravni spor iz stava 1. ovog člana je hitan.

III. OPŠTE ODREDBE O MEDIJSKIM USLUGAMA

1. Medijske usluge prema načinu pružanja i sadržaju

Član 43.

Prema načinu pružanja medijske usluge mogu biti:

- 1) linearne medijske usluge;
- 2) medijske usluge na zahtev.

Prema sadržaju medijske usluge mogu biti:

- 1) opšte medijske usluge, koje obuhvataju informativne, obrazovne, kulturne, naučne, sportske, zabavne i druge programske sadržaje;
- 2) specijalizovane medijske usluge, koje u celini obuhvataju istovrsne programske sadržaje (sportski, kulturni, muzički, obrazovni, dečji, zabavni ili dr.);
- 3) u celosti posvećene televizijskoj prodaji ili samopromociji.

2. Vrste pružalaca medijskih usluga

Član 44.

Medijske usluge pruža:

- 1) ustanova javnog medijskog servisa u skladu sa zakonom kojim se uređuje rad javnih medijskih servisa;
- 2) komercijalni pružalac medijske usluge;
- 3) pružalac medijske usluge civilnog sektora.

Pružaoци iz stava 1. ovog člana pružaju medijske usluge na teritoriji cele Republike Srbije odnosno jednom njenom delu.

3. Pružaoci medijskih usluga u nadležnosti Republike Srbije

Član 45.

Pružalac medijske usluge u nadležnosti Republike Srbije, dužan je da se pridržava pravila koja se primenjuju na audio-vizuelne medijske usluge u Republici Srbiji.

Pružalac medijske usluge u nadležnosti je Republike Srbije ako:

- 1) je osnovan na njenoj teritoriji;
- 2) nije osnovan na njenoj teritoriji ali:

(1) koriste zemaljsku satelitsku predajnu stanicu koja je smeštena u Republici Srbiji,

(2) koriste satelitske kapacitete koji pripadaju Republici Srbiji.

Smatraće se da je pružalac medijske usluge osnovan u Republici Srbiji ako:

1) ima sedište u Republici Srbiji i u njoj se donose uredničke odluke o medijskim uslugama;

2) ima sedište u Republici Srbiji, a uredničke odluke o medijskim uslugama donosi u drugoj državi članici Evropske unije, pod uslovom da u Republici Srbiji radi značajan broj lica, angažovanih po osnovu ugovora o radu ili na drugi način, uključenih u obavljanje aktivnosti u vezi sa medijskim uslugama;

3) ima sedište u Republici Srbiji, a značajan broj lica angažovanih po osnovu ugovora o radu ili na drugi način uključenih u obavljanje aktivnosti u vezi sa medijskim uslugama, radi u Republici Srbiji i drugoj državi članici Evropske unije;

4) je prvobitno započeo svoju delatnost, u skladu sa zakonom, u Republici Srbiji, pod uslovom da održava stabilnu i efektivnu vezu sa srpskom privredom, a da značajan broj lica, angažovanih po osnovu ugovora o radu ili na drugi način uključenih u obavljanje aktivnosti u vezi sa medijskim uslugama, ne radi u jednoj od država članica Evropske unije;

5) ima svoje sedište u Republici Srbiji, a odluke o medijskim uslugama se donose u državi koja nije članica Evropske unije, ili obrnuto, pod uslovom da je značajni broj lica, angažovanih po osnovu ugovora o radu ili na drugi način uključen u obavljanje aktivnosti u vezi sa medijskim uslugama, radi u Republici Srbiji.

Ako se prema st. 2. i 3. ovog člana ne može utvrditi da li je pružalac medijske usluge u nadležnosti Republike Srbije ili druge države članice Evropske unije, pružalac medijske usluge je u nadležnosti one države članice u kojoj je osnovan u smislu značenja čl. 56-58. Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Republike Srbije i Evropskih zajednica i njihovih država članica.

Sloboda prijema i reemitovanja

Član 46.

Garantuje se sloboda prijema i reemitovanja medijskih sluga iz drugih država, koja je u Republici Srbiji zajemčena potvrđenim međunarodnim ugovorima.

Regulator privremeno ograničava slobodu prijema i reemitovanja medijske usluge televizije iz stava 1. ovog člana u slučaju očiglednog, ozbiljnog i teškog kršenja odredbi člana 68. stav 1. ovog zakona, kao i u slučaju podsticanja na mržnju zasnovanu na rasi, polu, verskoj ili nacionalnoj pripadnosti, ponovljenog najmanje dva puta u prethodnih 12 meseci, po pisanom obaveštenju pružaoca usluge, njegove matične države i drugog nadležnog tela, ako je tako predviđeno međunarodnim

ugovorom, te ako do rešenja u konsultacijama sa matičnom državom, odnosno drugim nadležnim telom, ne dođe ni u naknadnom roku od 15 dana od obaveštenja, a kršenje navedenih odredbi ovog zakona se nastavi.

Protiv pružaoca medijske usluge, koji je u nadležnosti Republike Srbije, za kršenje odredaba iz stava 2. ovog člana može se voditi i sudski postupak.

Regulator privremeno ograničava slobodu prijema i reemitovanja audio-vizuelne medijske usluge na zahtev iz stava 1. ovog člana u slučaju da je to neophodno radi očuvanja javnog poredka, a posebno radi sprečavanja izvršenja, istrage, otkrivanja i gonjenja učinioca krivičnog dela, zaštite maloletnih lica, radi sprečavanja podsticanja mržnje zasnovane na rasi, polu, verskoj ili nacionalnoj pripadnosti i povreda ljudskog dostojanstva, iz razloga zaštite javnog zdravlja, razloga javne bezbednosti, nacionalne bezbednosti i odbrane, zaštite potrošača, uključujući i investitore, u slučaju ozbiljnog kršenja odnosno pretnje kršenjem navedenih interesa, i srazmerno interesima o kojima je u konkretnom slučaju reč.

Regulator će privremeno ograničiti slobodu prijema i reemitovanja audio-vizuelne medijske usluge na zahtev iz stava 1. ovog člana, pod uslovima iz stava 4. ovog člana, kad je prethodno od matične države zatražila preduzimanje odgovarajućih mera, pa ih ova nije preduzela, ili se te mere nisu pokazale dovoljnim, kao i ako je o nameri preduzimanja mera obavestila matičnu državu, odnosno drugo nadležno telo, ako je tako predviđeno međunarodnim ugovorom.

Regulator može odstupiti od uslova iz stava 4. ovog člana iz razloga hitnosti, u kom slučaju će matičnu državu, odnosno drugo nadležno telo, ako je tako predviđeno međunarodnim ugovorom, o preduzetim merama i razlozima hitnosti zbog kojih se nije postupilo na način predviđen stavom 4. ovog člana, obavesti u najkraćem mogućem roku.

Regulator će bez odlaganja obustaviti primenu mera iz stava 1. ovog člana, ako nadležno telo predviđeno međunarodnim ugovorom utvrdi da mera nije bila određena u skladu sa odredbama međunarodnog ugovora, odnosno prava i principa na koje se međunarodni ugovor poziva.

4. Odredbe koje se odnose na sve medijske usluge

Opšte obaveze pružalaca medijske usluge u odnosu na programске sadržaje

Član 47.

Pružalac medijske usluge, u odnosu na svoj programski sadržaj, u skladu sa svojim programskom koncepcijom, dužan je da:

1) obezbedi slobodno, istinito, objektivno, potpuno i blagovremeno informisanje;

2) prenese saopštenja organa javne vlasti hitne prirode koja se odnose na ugroženost života, zdravlja, bezbednosti ili imovine;

3) doprinese podizanju opšteg kulturnog i obrazovnog nivoa građana;

4) ne pruža programске sadržaje koji ističu i podržavaju narkomaniju, nasilje, kriminalno ili drugo nedozvoljeno ponašanje, kao i sadržaje koji zloupotrebljavaju lakovernost gledalaca i slušalaca;

5) poštuje zabranu političkog oglašavanja van predizborne kampanje, a u toku predizborne kampanje da registrovanim političkim strankama, koalicijama i kandidatima obezbedi zastupljenost bez diskriminacije;

6) strane programske sadržaje namenjene deci predškolskog uzrasta sinhronizuje na srpski jezik ili jezike nacionalnih manjina,

7) nagradna takmičenja sprovodi pravično, uz objavljivanje jasnih pravila o tim sadržajima i javno obećanoj nagradi;

8) obezbedi kvalitetan program u pogledu sadržaja sa tehničkog stanovišta, primenjujući međunarodne i nacionalne standarde.

Svi pružaoci medijskih usluga su obavezni da programske sadržaje čuvaju u skladu sa propisima kojima se uređuje oblast javnog informisanja, odnosno u skladu sa propisima kojima se uređuje zaštita kulturnih dobara.

Posebne tehničke obaveze

Član 48.

Komercijalni pružalac medijske usluge sa dozvolom za pružanje usluge televizijskog emitovanja, odnosno medijske usluge radija, putem terestričkog analognog prenosa, mora obezbediti kvalitetan prijem radijskog odnosno televizijskog analognog signala za najmanje 60% stanovništva u zoni pokrivanja.

Pružalac medijske usluge ne sme da koristi tehniku koja deluje na podsvest.

Medijske usluge pružaju se na način kojim se obezbeđuje ujednačen nivo tona svih programskih sadržaja, a naročito audio-vizuelne komercijalne komunikacije u odnosu na drugi programski sadržaj.

Obaveza identifikacije

Član 49.

Na obavezu identifikacije pružaoca medijske usluge primenjuju se odredbe zakona kojim se uređuje oblast javnog informisanja i medija.

Obaveza poštovanja ljudskih prava

Član 50.

Medijska usluga se pruža na način kojim se poštuju ljudska prava a naročito dostojanstvo ličnosti.

Regulator se stara da se u svim programskim sadržajima poštuje dostojanstvo ličnosti i ljudska prava, a naročito se stara da se ne prikazuje ponižavajuće postupanje i scene nasilja i mučenja, osim ako za to postoji programsko i umetničko opravdanje.

Sadržaji koji mogu da škode fizičkom, mentalnom ili moralnom razvoju maloletnika moraju biti jasno označeni i ne objavljuju se u vreme kad se osnovano može očekivati da ih maloletnici prate, imajući u vidu uobičajeni raspored njihovih aktivnosti, osim izuzetno kao zaštićena usluga sa uslovnim pristupom na način predviđen ovim zakonom.

Zabrana govora mržnje

Član 51.

Regulator se stara da programski sadržaj pružaoca medijske usluge ne sadrži informacije kojima se podstiče, na otvoren ili prikriiven način, diskriminacija, mržnja ili nasilje zbog rase, boje kože, predaka, državljanstva, nacionalne pripadnosti, jezika, verskih ili političkih ubeđenja, pola, rodnog identiteta, seksualne orijentacije, imovnog

stanja, rođenja, genetskih osobenosti, zdravstvenog stanja, invaliditeta, bračnog i porodičnog statusa, osuđivanosti, starosne dobi, izgleda, članstva u političkim, sindikalnim i drugim organizacijama i drugih stvarnih, odnosno pretpostavljenih ličnih svojstava.

Zaštita prava osoba sa invaliditetom

Član 52.

Pružalac medijske usluge je dužan da, u skladu sa svojim finansijskim i tehničkim mogućnostima, svoj program i sadržaj učini dostupnim osobama oštećenog sluha, odnosno vida.

Regulator podstiče pružaoca medijske usluge da svoj program i sadržaj učini dostupnim osobama iz stava 1. ovog člana.

Zaštita autorskog i srodnih prava

Član 53.

Regulator se stara o tome da se svi pružaoci medijskih usluga pridržavaju propisa o autorskom i srodnim pravima.

Odgovornost za programski sadržaj

Član 54.

Pružalac medijske usluge odgovara za programski sadržaj, bez obzira na to da li ga je proizveo pružalac ili drugo lice (npr. nezavisna produkcija, zakupljeni termin, programska razmena, najave programa, SMS i druge poruke publike i sl.).

Član 55.

Odredbe čl. 47-54. ovog zakona shodno se primenjuju na usluge teleteksta i interaktivnih usluga u vezi sa programskim sadržajima.

Audio-vizuelna komercijalna komunikacija

Član 56.

Audio-vizuelna komercijalna komunikacija mora biti jasno prepoznatljiva.

Zabranjene su prikrivene audio-vizuelne komercijalne komunikacije.

Audio-vizuelne komercijalne komunikacije ne smeju:

- 1) narušavati ljudsko dostojanstvo;
- 2) sadržati informacije koje predstavljaju govor mržnje;
- 3) podsticati ponašanje koje je štetno za zdravlje ili bezbednost ljudi;
- 4) podsticati ponašanje koje zanemaruje zaštitu životne sredine.

Zabranjeni su svi oblici audio-vizuelnih komercijalnih komunikacija koje preporučuju duvan i duvanske proizvode.

Audio-vizuelne komercijalne komunikacije koje preporučuju alkoholna pića ne smeju biti izričito namenjene maloletnim licima i ne smeju podsticati neumerenu konzumaciju takvih pića.

Audio-vizuelna komercijalna komunikacija namenjena preporučivanju lekova, medicinskih sredstava, zdravstvenih usluga, stručno medicinskih postupaka i metoda

zdravstvene zaštite, uključujući zdravstvene usluge, metode i postupke tradicionalne medicine može se emitovati u skladu sa odredbama zakona kojim se uređuje promet lekova i zakona kojim se uređuje zdravstvena zaštita.

Zabranjena je televizijska prodaja lekova i medicinskih sredstva.

Audio-vizuelne komercijalne komunikacije ne smeju:

- 1) podsticati maloletna lica na ponašanje koje im može škoditi;
- 2) neposredno podsticati maloletna lica na kupovinu ili iznajmljivanje roba ili usluga, zloupotrebom njihovog neiskustva i lakovernosti;
- 3) neposredno ohrabrivati maloletna lica da traže od roditelja ili drugog lica kupovinu robe ili usluge koja se preporučuje;
- 4) zloupotrebljavati posebno poverenje koje maloletna lica imaju u roditelje, nastavnike ili druga lica,
- 5) nepotrebno prikazivati maloletna lica u opasnim situacijama.

Pružaoци audio-vizuelnih medijskih usluga mogu, uz saglasnost Regulatora, samostalno ili zajednički utvrditi pravila ponašanja u vezi sa neprikladnom audio-vizuelnom komercijalnom komunikacijom, koja se emituje neposredno pre, u toku ili neposredno nakon emisije isključivo namenjene deci ili u okviru programa koji je specijalizovan za decu, a koja je namenjena preporučivanju hrane ili pića koji sadrže sastojke sa prehrambenim ili fiziološkim dejstvom čije se preterano konzumiranje ne preporučuje, naročito masnoće, trans-masne kiseline, so/natrijum ili šećer.

Odredbe ovog člana shodno se primenjuju i na medijsku uslugu radija.

Sponzorstvo

Član 57.

Sponzor ne sme da utiče na sadržaj sponzorisanih medijskih usluga ili programskih sadržaja, a u slučaju televizijskog emitovanja i na raspored njihovog prikazivanja, na način kojim se utiče na odgovornost i uređivačku nezavisnost pružaoca medijske usluge.

Sponzorisane medijske usluge ili programski sadržaji ne smeju neposredno da podstiču kupovinu ili iznajmljivanje roba ili usluga, posebno promotivnim upućivanjem na tu robu ili uslugu.

Sponzorisana medijska usluga ili programski sadržaj mora da sadrži obaveštenje o sponzorstvu i obaveštenje o sponzoru, primerenim navođenjem imena, odnosno znaka sponzora, odnosno označavanjem imena njegove robe ili usluge, obavezno na početku, a može i tokom, ali ne sve vreme, i na kraju sponzorisanog programskog sadržaja.

Medijske usluge ili programske sadržaje ne mogu sponzorisati državni organi i organizacije i političke organizacije.

Medijske usluge ili programske sadržaje ne može sponzorisati pravno ili fizičko lice čija je pretežna delatnost proizvodnja ili prodaja duvanskih proizvoda kao ni lice koje se bavi proizvodnjom ili prometom roba ili pružanjem usluga čije je oglašavanje zabranjeno ovim ili drugim zakonom

Kad medijske usluge ili programske sadržaje sponzoriše pravno ili fizičko lice čija delatnost uključuje proizvodnju ili prodaju medicinskih sredstava i pružanje zdravstvenih usluga, sponzorisana usluga ili sadržaj mogu promovisati ime, odnosno naziv sponzora.

Zabranjeno je sponzorirati vesti i programske aktuelnosti, osim sportskih vesti i vremenske prognoze.

Navođenje znaka sponzora u dečjim i verskim programskim sadržajima dozvoljeno je samo na početku i kraju takvog sadržaja.

Odredbe ovog člana shodno se primenjuju i na medijsku uslugu radija.

Plasiranje robe

Član 58.

Zabranjeno je plasiranje robe.

Izuzetno od odredbe stava 1. ovog člana, plasiranje robe je dozvoljeno isključivo u igranim filmovima, televizijskim filmovima, igranim serijama, sportskim i zabavnim emisijama, osim ako isti nisu namenjeni isključivo deci, kao plasiranje određenih usluga bez naknade radi njihovog uključivanja u program kao rekvizita ili nagrade i to pod sledećim uslovima:

1) da ne utiče na sadržaj i, u slučaju televizijskog emitovanja, na raspored emitovanja emisije koja sadrži plasiranje robe na način da ugrožava uređivačku nezavisnost pružaoca audiovizuelne medijske usluge;

2) ne sme se u emisiji koja sadrži plasiranje robe neposredno podsticati kupovina, iznajmljivanje ili korišćenje proizvoda ili druge usluge;

3) da se roba, usluga, robna, uslužna ili druga oznaka ne ističu neprimereno u toku emisije koja sadrži plasiranje robe, naročito dugotrajnim krupnim kadrovima robe koji je predmet plasiranja ili isticanjem njegovih kvaliteta od strane voditelja, gostiju ili drugih učesnika programa;

4) da sadrže obaveštenje o plasiranju robe na početku, odnosno na kraju programskog sadržaja, kao i nakon reklamnih blokova, osim izuzetno ako programske sadržaje u kojima se plasira roba ne proizvodi niti naručuje sam pružalac medijske usluge ili sa njim povezano lice u smislu zakona kojim se uređuje položaj privrednih društava,

5) predmet plasiranja robe ne sme biti roba, usluga, robna, uslužna ili druga oznaka čije je televizijsko oglašavanje zabranjeno ovim ili drugim zakonom ili podzakonskim aktom.

Vreme trajanja plasiranja robe ne uračunava se u vreme trajanja televizijskog oglašavanja ili televizijske prodaje u toku jednog punog sata emitovanog programa.

Član 59.

U pitanjima koja se odnose na sadržaj audio-vizuelne komercijalne komunikacije primenjuju se propisi o oglašavanju, ako drugačije nije uređeno ovim zakonom.

Pružalac medijske usluge odgovoran je za objavljivanje audio-vizuelne komercijalne komunikacije čiji je sadržaj protivan odredbama ovog ili drugog zakona ili podzakonskog akta kojim se uređuje sadržaj audio-vizuelne komercijalne komunikacije, ako je znao ili je na osnovu redovne provere okolnosti konkretnog slučaja (npr. uvid u sadržaj oglasne poruke) morao znati da je njen sadržaj protivan navedenim propisima ili ako je nju objavio bez prethodnog pribavljanja uredno popunjene deklaracije.

Član 60.

Regulator donosi opšta podzakonska akta kojima se utvrđuju bliža pravila za izvršavanje obaveza utvrđenih čl. 47-59. ovog zakona.

5. Odredbe koje se odnose samo na medijske usluge na zahtev

Medijske usluge na zahtev i zaštita maloletnih lica

Član 61.

Medijska usluga na zahtev koja može da škodi fizičkom, mentalnom ili moralnom razvoju dece i omladine, čini se dostupnom na način koji obezbeđuje da je maloletnici u uobičajenim okolnostima neće čuti ili videti (na primer kao zaštićena usluga sa uslovnim pristupom).

Evropska audio-vizuelna dela

Član 62.

Pružaoци medijskih usluga na zahtev nastojaće da njihove medijske usluge na zahtev podstiču proizvodnju i pristup evropskim audio-vizuelnim delima, gde je to izvodljivo.

Podsticanje proizvodnje i pristup evropskim delima postiže se, između ostalog, finansijskim doprinosom pružalaca usluge proizvodnji i pribavljanju prava na evropskim audio-vizuelnim delima ili udelom, odnosno posebnim isticanjem evropskih audio-vizuelnih dela u katalogu programa koji nude medijske usluge na zahtev.

Pružaoци medijskih usluga na zahtev dužni su da finansijski doprinos proizvodnji i pribavljanju prava na evropska audio-vizuelna dela ili udeo u tim delima, odnosno posebno isticanje evropskih audio-vizuelnih dela u katalogu programa koji nude, kao i da Regulatoru, na njegov zahtev, dostave podatke koji to dokazuju.

Član 63.

Regulator donosi propis kojim se utvrđuju bliža pravila za izvršavanje obaveza iz čl. 61. i 62. ovog zakona.

6. Odredbe koje se odnose samo na linearne medijske usluge

Pristup najvažnijim događajima

Član 64.

Pružalac usluge televizijskog emitovanja pod nadležnošću Republike Srbije, ne može ekskluzivno emitovati događaje koji su na listi najvažnijih događaja od posebnog značaja za sve građane, na način da se značajan deo javnosti u Republici Srbiji, državi članici Evropske unije ili državi potpisnici međunarodnog ugovora koji obavezuje Republiku Srbiju, liši mogućnosti praćenja tih događaja.

Regulator blagovremeno sastavlja, na jasan i transparentan način listu najvažnijih događaja domaćih i stranih, iz stava 1. ovog člana, koji su od posebnog značaja za sve građane (kulturni, politički, sportski, zabavni i sl.) i na koje isključivo pravo prenosa može ostvariti samo pružalac usluge televizijskog emitovanja kome je pristup slobodan i čija zona pokrivanja obuhvata celokupno područje Republike Srbije i o tome obaveštava Evropsku komisiju.

Regulator određuje koji događaji sa liste, iz st.1. ovog člana, treba da budu dostupni u celini ili delimično putem prenosa uživo, a koji u celini ili delimično putem odložnog prenosa, ukoliko je to neophodno iz objektivnih razloga ili javnog interesa.

Pružalac usluge televizijskog emitovanja, koji ima isključivo pravo prenosa događaja od velikog interesa za javnost, dužan je da svim drugim zainteresovanim pružaocima usluge televizijskog emitovanja, bez diskriminacije i pod jednakim uslovima, dozvoli i omogući da slobodno izaberu inserte sa tog događaja, preuzmu ih i objave u trajanju do 90 sekundi, uz navođenje izvora slike i tona i uz nadoknadu koja ne može preći visinu stvarnih troškova.

Ako su, pružalac usluge televizijskog emitovanja koji ima isključivo pravo prenosa događaja od velikog interesa za javnost, kao i pružalac usluge televizijskog emitovanja koji zahteva pristup, osnovani na teritoriji Republike Srbije, pristup se zahteva od pružaoca usluge televizijskog emitovanja neposredno.

Izabrani insert se koristi isključivo za emisije opštih vesti, a mogu se koristiti i kod audio-vizuelnih servisa na zahtev isključivo ako taj program nudi isti pružalac usluge televizijskog emitovanja sa odloženim emitovanjem.

Regulator bliže propisuje način formiranja liste najvažnijih događaja od posebnog značaja za sve građane iz stava 1. ovog člana i ostvarivanje prava na pristup događajima od velikog interesa iz stava 4. ovog člana.

Obaveza udela evropskih audio-vizuelnih dela

Član 65.

Pružalac usluge televizijskog emitovanja dužan je da obezbedi da evropska audio-vizuelna dela učestvuju sa više od 50% u ukupnom godišnje objavljenom programu.

Ako pružalac usluge televizijskog emitovanja ne ispuni obavezu iz stava 1. ovog člana dužan je da svake godine poveća visinu udela evropskih audio-vizuelnih dela u ukupnom godišnje objavljenom programu u odnosu na prethodnu godinu, pri čemu najniže početno učešće iznosi 20%.

U udeo evropskih dela u programu pružaoca usluge televizijskog emitovanja uračunavaju se objavljene premijere i prve reprize srpskih audio-vizuelnih dela, ako ispunjavaju uslove iz ovog člana.

Prilikom utvrđivanja ukupnog udela evropskih audio-vizuelnih dela u programu određenog pružaoca usluge televizijskog emitovanja u godišnji objavljeni program se ne uračunavaju emisije vesti, prenosi sportskih događaja, emisije posvećene nagradnim igrama, oglašavanje, televizijska prodaja i usluge teleteksta.

Regulator će bliže urediti kriterijume i način povećanja udela evropskih audio-vizuelnih dela u programu pružaoca usluge televizijskog emitovanja.

Odredbe ovog člana ne primenjuju se na pružaoce usluge televizijskog emitovanja koji su imaoi dozvole za pružanje medijskih usluga na lokalnom području i koji nisu povezani u nacionalnu mrežu.

Evropska audio-vizuelna dela nezavisnih producenata

Član 66.

Pružalac usluge televizijskog emitovanja je dužan da obezbedi da evropska audio-vizuelna dela nezavisnih producenata učestvuju sa najmanje 10% u ukupnom godišnje objavljenom programu.

Ako pružalac usluge televizijskog emitovanja ne ispuni obavezu iz stava 1. ovog člana dužan je da svake godine poveća visinu udela evropskih audio-vizuelnih dela nezavisnih producenata u ukupno godišnje objavljenom programu u odnosu na prethodnu godinu, s tim što će Regulator bliže urediti kriterijume i način povećavanja udela evropskih audio-vizuelnih dela nezavisnih producenata u programu pružalaca usluge televizijskog emitovanja.

Evropska audio-vizuelna dela starija od pet godina mogu činiti najviše polovinu udela iz stava 1. ovog člana.

Prilikom utvrđivanja ukupnog udela evropskih audio-vizuelnih dela nezavisnih producenata u programu određenog pružaoca usluge televizijskog emitovanja u godišnji objavljeni program ne uračunavaju se emisije vesti, prenosi sportskih događaja, emisije posvećene nagradnim igrama, oglašavanje, televizijska prodaja i usluge teleteksta.

Odredbe ovog člana ne primenjuju se na pružaoce usluge televizijskog emitovanja koji su imaoi dozvole za pružanje medijske usluge na lokalnom području i koji nisu povezani u nacionalnu mrežu.

Televizijsko oglašavanje i televizijska prodaja

Član 67.

Televizijsko oglašavanje i televizijska prodaja moraju biti lako prepoznatljivi zvukom, slikom ili prostorno odvojeni od ostalih programskih sadržaja i po pravilu emituju se između pojedinih emisija.

Pojedinačne oglasne poruke televizijskog oglašavanja, odnosno pojedinačne ponude televizijske prodaje, osim u prenosima sportskih događaja, mogu se emitovati samo izuzetno.

Izuzetno od stava 1. ovog člana, emitovanje određene emisije može se prekinuti radi emitovanja oglasnih poruka, odnosno televizijske prodaje, ako se na taj način ne povređuju integritet emisije, imajući u vidu prirodne pauze, njeno trajanje i prirodu i prava imaoca autorskog i srodnog prava.

Ako su ispunjeni uslovi previđeni stavom 3. ovog člana, emitovanje igranog filma, televizijskog filma (izuzimajući igrane serije i dokumentarne emisije) i emisije vesti može se prekinuti radi emitovanja oglasnih poruka, odnosno televizijske prodaje jednom u svakom celokupnom delu emisije čije predviđeno trajanje iznosi najmanje 30 minuta.

Ako su ispunjeni uslovi previđeni stavom 3. ovog člana, emitovanje dečije emisije može se prekinuti radi emitovanja oglasnih poruka ako je predviđeno trajanje emisije duže od 30 minuta, i to jednom u svakom celokupnom delu emisije čije predviđeno trajanje iznosi najmanje 30 minuta.

Prenos verskog obreda ne može se prekidati radi emitovanja oglasnih poruka, odnosno televizijske prodaje.

Oglasne poruke televizijskog oglašavanja, odnosno televizijska prodaja mogu se emitovati uporedo sa emisijom koja je u toku, odnosno ne prekidajući njen vremenski kontinuitet, uz korišćenje elektronsko-grafičkih ili drugih tehničkih sredstava (npr. virtuelno oglašavanje, podela ekrana, natpisi na ekranu, inserteri i sl.) pod sledećim uslovima:

1) ako se na taj način ne povređuju integritet emisije, imajući u vidu prirodne pauze, njeno trajanje i prirodu i prava imaoca autorskog i srodnog prava;

2) ako su posredstvom zvuka, slike ili prostornih sredstava odvojene od programskog sadržaja tokom čijeg trajanja se emituju, osim ako je ovim zakonom drugačije utvrđeno.

Televizijska prodaja medicinskih proizvoda koji podležu režimu dozvole za stavljanje u promet zabranjeni su.

Televizijsko oglašavanje i televizijska prodaja alkoholnih pića ne sme:

1) da bude neposredno usmerena na maloletna lica ili da prikazuje maloletna lica kako konzumiraju alkoholna pića;

2) da povezuju konzumaciju alkoholnih pića sa jačanjem fizičkih svojstava ili sa upravljanjem motornim vozilom;

3) da stvaraju utisak da konzumiranje alkoholnih pića doprinosi društvenoj ili seksualnoj uspešnosti;

4) da tvrde da alkohol ima terapeutska svojstva, da je stimulans, sedativ ili sredstvo za rešavanje ličnih problema;

5) da podstiče neumereno konzumiranje alkohola ili negativno prikazuje uzdržavanje ili umerenost u konzumiranju;

6) da ističe visok procenat alkohola kao pozitivno svojstvo pića.

U okviru jednog punog sata emitovanog programa komercijalnih pružalaca medijske usluge, televizijsko oglašavanje i televizijska prodaja ne mogu zauzimati više od 20% vremena.

U okviru jednog punog sata emitovanog programa ustanove javnog audio-vizuelnog medijskog servisa i pružaoca audio-vizuelne medijske usluge civilnog sektora, televizijsko oglašavanje i televizijska prodaja ne mogu zauzimati više od 10% vremena.

Odredbe st. 9. i 10. ovog člana ne primenjuju se na najave sadržaja u sopstvenom programu, kao i na sporedne proizvode neposredno proizišle iz tih programa, najave sponzorstva i plasman proizvoda, kao i na sopštenja od javnog interesa i pozive na dobrotvorne akcije čije se usluge ne naplaćuju.

Prenosi međunarodnih sportskih događaja od nacionalnog značaja obuhvaćeni listom iz člana 64. ovog zakona, posredstvom ustanova javnog audio-vizuelnog medijskog servisa, mogu se prekidati televizijskim oglašavanjem i televizijskom prodajom najduže devet minuta po satu, s tim da ukupno dnevno emitovanje televizijskog oglašavanja i televizijska prodaja može trajati najduže 10% od ukupno dnevno emitovanog sportskog programa.

Ako se televizijska prodaja emituje kao poseban programski sadržaj, mora biti jasno obeležena slikom i zvukom i mora trajati najmanje 15 minuta neprekidno.

Vreme trajanja oglasnih poruka televizijskog oglašavanja, odnosno televizijske prodaje emitovanog na način iz stava 14. ovog člana, uračunava se u ukupno vreme trajanja audio-vizuelne komercijalne komunikacije u jednom punom satu emitovanog audio-vizuelnog programa.

Između emitovanja televizijske oglašavanja, odnosno televizijske prodaje na način iz stava 14. ovog člana i emitovanja oglasnih poruka, odnosno televizijske prodaje iz stava 3. ovog člana, mora proteći najmanje pet minuta.

Zabranjeno je istovremeno emitovati različite oblike televizijskog oglašavanja, odnosno televizijske prodaje na način iz stava 14. ovog člana.

Zabranjeno je emitovati oglasne poruke, odnosno televizijsku prodaju na način iz stava 14. ovog člana u emisijama vesti, emisijama isključivo namenjenim maloletnim licima i verskim emisijama.

Regulator bliže uređuje uslove emitovanja oglasnih poruka i televizijske prodaje na način iz stava 14. ovog člana

Odredbe ovog člana, izuzev st. 3-6. i st. 9-12., shodno se primenjuju na televizijske programe u celini namenjene oglašavanju i televizijskoj prodaji, kao i na televizijske programe u celini namenjene samopromociji.

Odredbe ovog člana shodno se primenjuju na medijsku uslugu radija.

Zaštita maloletnih lica

Član 68.

Zabranjeno je prikazivanje pornografije, scena brutalnog nasilja i drugih programskih sadržaja koji mogu teško da naškode fizičkom, mentalnom ili moralnom razvoju maloletnika.

Regulator se stara da programski sadržaji koji mogu da naškode fizičkom, moralnom ili mentalnom razvoju maloletnika ne budu dostupni putem medijske usluge radija i televizijskog emitovanja, izuzev kad je vremenom emitovanja ili tehničkim postupkom obezbeđeno da maloletnici, po pravilu nisu u prilici da ih vide ili slušaju.

Regulator podstiče pružaoce medijskih usluga da organizuju stalnu unutrašnju kontrolu sadržaja sa stanovišta zaštite maloletnika.

Regulator upoznaje pružaoce medijskih usluga sa sadržajima za koje je ustanovila da nisu u skladu sa pravilima o zaštiti maloletnika.

Regulator, na zahtev pružaoca medijske usluge, daje mišljenje o usklađenosti određenog programskog sadržaja sa pravilima o zaštiti maloletnika, odnosno uslovima da se taj sadržaj učini dostupnim (vreme emitovanja, način najave i sl.).

Programski sadržaji nepodesni za maloletnike mlađe od 16 godina ne smeju da se emituju pre 22,00 sata ni posle 6,00 sati, a nepodesni za maloletnike mlađe od 18 godina, pre 23,00 sata, ni posle 6,00 sati.

Programski sadržaji nepodesni za maloletnike mlađe od 12 godina ne smeju se emitovati u okviru dečijeg programa.

Programski sadržaji iz st. 6. i 7. ovog člana ne smeju da se oglašavaju van vremena u kojima je dopušteno emitovanje tih sadržaja.

Pružaoци medijske usluge su dužni da o pritužbama zbog nepoštovanja pravila o zaštiti maloletnika, obaveste Regulatora.

Pružaoци medijske usluge su dužni da jasno označe programe koji su u stanju da ugroze maloletnike ili su za njih neprikladni, kao i da na to upozore staratelje.

Za učešće maloletnika u audio-vizuelnom programu potrebna je saglasnost roditelja, staratelja ili usvojioca, što ne isključuje dužnost emitera da obrati posebnu pažnju prilikom učestvovanja maloletnika u programu i ne isključuje njegovu odgovornost za objavljeni sadržaj.

Pružanje medijske usluge na sopstvenom jeziku

Član 69.

Pružalac medijske usluge je obavezan da programske sadržaje objavljuje na srpskom jeziku, ili da obezbedi da se programski sadržaji koji su proizvedeni na stranim jezicima objavljuju prevedeni na srpski jezik.

Obaveza iz stava 1. ovog člana ne odnosi se na pružaocce medijske usluge koji objavljuju programske sadržaje namenjene nacionalnim manjinama, kao i na one programske sadržaje pružalaca medijske usluge javnog servisa, kojima se zadovoljavaju potrebe nacionalnih manjina za informisanjem na sopstvenom jeziku.

Obaveza iz stava 1. ovog člana ne odnosi se na strane muzičke sadržaje, osim televizijskog emitovanja muzičko-scenskih dela.

Regulator može, izuzetno, da odobri pružaocu medijske usluge da određene programske sadržaje emituje i na drugim jezicima ako za to postoje opravdani programski razlozi.

Sopstvena produkcija

Član 70.

Pružalac medijske usluge dužan je da obezbedi da sopstvena produkcija učestvuje sa najmanje 25% u njegovom godišnje emitovanom programu.

Pod sopstvenom produkcijom iz stava 1. ovog člana smatra se i koprodukcija, osim ako je uračunata u kvotu nezavisnih produkcija.

Pružalac medijske usluge čiji su programski sadržaji namenjeni nacionalnim manjinama, obavezan je da od ukupnog godišnjeg vremena emitovanih programskih sadržaja na jeziku nacionalne manjine, emituje najmanje 25% programskih sadržaja u sopstvenoj produkciji.

U udeo sopstvene produkcije iz st. 1. i 3. ovog člana uračunava se premijerno i prvo ponovljeno (reprizno) objavljivanje programskih sadržaja u sopstvenoj produkciji.

Pod sopstvenom produkcijom podrazumevaju se programski sadržaji koji se sastoje iz izvornog audio ili video materijala i/ili čiji je autorski deo veći od 50% u televizijskom, odnosno 20% u radijskom programu.

U ukupno godišnje vreme emitovanih programskih sadržaja, za potrebe obračuna programskih kvota određenih ovim zakonom, ne uračunavaju se televizijske igre, reklame, televizijska kupovina, kao i vesti, odnosno sportski prenos, izuzev ako se radi o sopstvenoj produkciji vesti, odnosno sportskih prenosa.

Član 71.

Regulator propisuje bliža pravila za izvršavanje obaveza utvrđenih čl. 67-70. ovog zakona.

IV. AUDIO-VIZUELNE MEDIJSKE USLUGE CIVILNOG SEKTORA

Član 72.

Medijske usluge civilnog sektora pružaju se radi zadovoljavanja specifičnih interesa pojedinih društvenih grupa (nacionalne manjine, omladina, stari, osobe sa invaliditetom itd.) i organizacija građana, a ne radi sticanja dobiti.

Pružalac medijske usluge iz stava 1. ovog člana može biti udruženje, zadužbina, fondacija, crkva i verska zajednica.

Sadržaj programa koji proizvodi pružalac medijske usluge iz stava 1. ovog člana mora biti u vezi sa oblašću delovanja pružalaca medijske usluge iz stava 2. ovog člana.

Medijska usluga iz stava 1. ovog člana može se pružati u okviru lokalne odnosno regionalne zone pokrivanja, u skladu sa odredbama ovog zakona.

Na medijske usluge iz stava 1. ovog člana shodno se primenjuju odredbe zakona koji uređuje obaveze pružaoca medijske usluge javnog servisa u ostvarivanju opšteg interesa.

Dozvola za pružanje medijske usluge iz stava 1. ovog člana izdaje se bez obaveze plaćanja naknade.

Sredstva za pružanje medijske usluge iz stava 1. ovog člana mogu se obezbediti iz javnih sredstava namenjenih projektom sufinansiranju, kao i iz donacija, priloga građana, sponzorstva i drugih izvora prihoda, u skladu sa posebnim zakonom.

V. OVLAŠĆENJE ZA PRUŽANJE MEDIJSKE USLUGE

Član 73.

Ovlašćenje za pružanje medijske usluge ima pružalac medijske usluge koji medijsku uslugu pruža:

- 1) bez prethodno pribavljenog odobrenja, odnosno dozvole, u skladu sa ovim zakonom;
- 2) na osnovu odobrenja;
- 3) na osnovu dozvole.

1. Pružanje medijske usluge bez pribavljanja odobrenja, odnosno dozvole

Član 74.

Medijsku uslugu pruža bez prethodno pribavljenog odobrenja, odnosno dozvole:

- 1) javni medijski servis koji stiče pravo pružanja medijske usluge u skladu sa zakonom koji uređuje rad javnih medijskih servisa i neposredno na osnovu njega;
- 2) pružalac koji medijske usluge pruža isključivo putem globalne informatičke mreže (Web casting, live streaming i dr.), uz obavezu upisa u Registar medijskih usluga kod Regulatora;
- 3) pružalac medijske usluge koji reemituje program na teritoriji Republike Srbije, u skladu sa odredbama Evropske konvencije o prekograničnoj televiziji.

Pružalac medijske usluge iz stava 1. tačka 2) ovog člana ne može biti lice koje po odredbama ovog zakona ne može biti imalac dozvole.

Reemitovanje iz stava 1. tačke 3) ovog člana ne postoji ako je izvorni program izmenjen (prekinut tok signala) objavljivanjem audio-vizuelne komercijalne komunikacije ili drugog programskog sadržaja koji nije deo izvornog programa.

2. Pružanje medijske usluge na zahtev na osnovu odobrenja

Član 75.

Medijske usluge koje se pružaju na zahtev u Republici Srbiji, može da pruža svako fizičko i pravno lice u skladu sa odredbama ovog zakona i kome je Regulator izdao odobrenje za pružanje medijskih usluga, osim onih lica koja ne mogu da budu nosioci dozvola u skladu sa ovim zakonom.

Odobrenje za pružanje medijske usluge iz stava 1. ovog člana Regulator izdaje na zahtev pružaoca usluge.

Zahtev se podnosi na obrascu čiju formu propisuje Regulator.

Uz zahtev, pored dokaza o ispunjenosti uslova iz stava 1. ovog člana, podnosi se i dokaz o ispunjenosti tehničkih uslova za pružanje usluge kao i informacija o programskoj koncepciji i ponuđenim katalogima programskih sadržaja.

Regulator odbacuje zahtev iz stava 3. ovog člana ukoliko je isti nepotpun ili se utvrdi da su podaci uneti u njemu nepotpuni ili netačni.

Regulator vodi evidenciju pružalaca medijskih usluga na zahtev koji sadrži informacije o nazivu medijske usluge, nazivu pružaoca medijske usluge, podatke o prebivalištu odnosno sedištu pružaoca medijske usluge, kontakt podatke kao i podatke o programskoj koncepciji medijske usluge.

Regulator donosi odluku o prestanku važenja odobrenja za pružanje medijske usluge na zahtev i briše pružaoca iz Registra medijskih usluga:

- 1) ako pružalac pismeno obavesti Regulatora o prestanku pružanja usluge;
- 2) ako pružalac prekine pružanje usluge u periodu dužem od godine dana;
- 3) ako pružalac ne ispunjava tehničke uslove za pružanje usluge;
- 4) ako je pružaocu pravosnažnom odlukom suda izrečena zabrana obavljanja delatnosti;
- 5) u slučaju prestanka pravnog lica pružaoca usluge odnosno prestanka obavljanja delatnosti;
- 6) ako pružalac ni u naknadnom primerenom roku ne izmiri obavezu plaćanja naknade za pružanje medijske usluge.

3. Pružanje medijske usluge na osnovu dozvole

Izdavanje dozvola

Član 76.

Regulator izdaje dozvolu na način utvrđen ovim zakonom.

Postupak izdavanja dozvole je javan.

Dozvola

Član 77.

Dozvola je ovlašćenje čijim dobijanjem njen imalac stiče pravo da svoju medijsku uslugu, putem elektronskih komunikacionih mreža pruža neodređenom broju korisnika.

Dozvola kojom se stiče pravo pružanja medijske usluge izdaje se na zahtev pružaoca medijske usluge.

Dozvola kojom se stiče pravo pružanja, putem terestričkog analognog, odnosno digitalnog prenosa, usluge televizijskog emitovanja, kao i medijske usluge radija, izdaje se na javnom konkursu.

Član 78.

Dozvola izdata na javnom konkursu ne može se prenositi, osim u slučaju statusnih promena imaoca dozvole, u smislu zakona kojim se uređuje položaj privrednih društava i pod uslovom da to ne dovodi do narušavanja medijskog pluralizma u smislu propisa kojim se uređuju mediji i javno informisanje.

Dozvola izdata na zahtev može se preneti drugom licu, samo ako to lice prihvati sve obaveze koje proizilaze iz dozvole.

U slučaju iz st. 1. i 2. ovog člana, prenos se može obaviti samo na osnovu akta sačinjenog u pismenoj formi, na koji je Regulator prethodno dao saglasnost.

Podatke o izdatim saglasnostima na akte iz stava 3. ovog člana Regulator objavljuje na svom veb sajtu.

Regulator bliže uređuje postupak izdavanja saglasnosti iz stava 3. ovog člana.

Imalac dozvole

Član 79.

Dozvola se izdaje fizičkom ili pravnom licu pružaocu medijske usluge koji je u nadležnosti Republike Srbije, u skladu sa odredbama ovog zakona i u skladu sa odredbama zakona kojim se reguliše oblast javnog informisanja.

Subjekti koji ne mogu biti imaoci dozvole

Član 80.

Imalac dozvole ne može da bude:

- 1) Republika Srbija, autonomna pokrajina, jedinica lokalne samouprave;
- 2) privredno društvo, ustanova ili drugo pravno lice čija su sredstva u celini ili delom u javnoj svojini, odnosno čiji je osnivač Republika Srbija, autonomna pokrajina ili jedinica lokalne samouprave;
- 3) politička stranka.

Izdavanje dozvole na zahtev pružaoca medijske usluge

Član 81.

Regulator propisuje minimalne tehničke i organizacione uslove za izdavanje dozvole na zahtev pružaoca medijske usluge.

Zahtev za izdavanje dozvole

Član 82.

Zahtev za izdavanje dozvole sadrži:

- 1) naziv pravnog lica, odnosno preduzetnika i njegov PIB, adresu, odnosno sedište, kao i podatke o licu odgovornom za zastupanje i podatke o glavnom i odgovornom uredniku;

- 2) dokaz o registraciji podnosioca zahteva za pružanje medijskih usluga;
- 3) dokaze o ispunjenosti tehničkih i organizacionih uslova za proizvodnju programa;
- 4) informaciju o vrsti medijske usluge za koju se zahtev podnosi, u skladu sa članom 43. stav 2. ovog zakona;
- 5) dokumentaciju koja se odnosi na predloženu programsku koncepciju;
- 6) plan organizaciono-tehničke koncepcije i strukture kadrova;
- 7) informaciju o vrsti elektronskih komunikacionih mreža putem koje podnosilac zahteva namerava da pruža uslugu;
- 8) planirani datum početka pružanja usluga;
- 9) skraćeni identifikacioni znak i njegovo grafičko rešenje;
- 10) podatke o vlasničkoj strukturi podnosioca zahteva, uključujući podatke o pravnom (naziv, sedišta i vlasnička struktura) ili fizičkom licu (ime, prebivalište i državljanstvo) koje neposredno ili posredno, preko drugih subjekata, ima učešće (udeli, akcije i dr.) u vlasničkoj strukturi podnosioca zahteva, kao i podatke o visini tog učešća;
- 11) izjavu da izdavanjem dozvole neće nastati stanje kojim se narušava medijski pluralizam;
- 12) dokaz da se pred nadležnim sudom ne vodi postupak protiv podnosioca zahteva i protiv odgovornog lica podnosioca zahteva za krivično delo protiv privrede ili drugo krivično delo za koje je zaprećena kazna zatvora.

Postupanje Regulatora po podnetom zahtevu

Član 83.

Regulator rešenjem odlučuje o zahtevu za izdavanje dozvole.

Ako utvrdi da je podnosilac podneo potpun zahtev iz člana 82. ovog zakona, Regulator izdaje dozvolu za pružanje medijske usluge i upisuje je u Registar medijskih usluga u roku od 30 dana od dana podnošenja zahteva.

Regulator rešenjem odbija zahtev iz stava 1. ovog člana ako utvrdi da podnosilac zahteva ne ispunjava uslove iz člana 81. stav 1. ovog zakona kao i ako iz podnete dokumentacije koja se odnosi na predloženu programsku koncepciju proizlazi da podnosilac zahteva ne bi ispunjavao obaveze utvrđene čl. 47-70. ovog zakona.

Član 84.

Podnosilac zahteva kome je izdata dozvola za pružanje medijske usluge dužan je da najkasnije u roku od 30 dana od dana dostavljanja dozvole podnese Regulatoru ugovor sa operatorom bar jedne elektronske komunikacione mreže kojom stiče pravo da se njen program posredstvom te mreže distribuira javnosti.

Imalac dozvole dužan je da svaku izmenu ugovora ili naknadno zaključen ugovor sa operatorom elektronskih komunikacionih mreža podnese Regulatoru u roku od 15 dana od dana zaključenja tog ugovora.

Tužba protiv rešenja

Član 85.

Rešenje iz člana 83. stav 3. ovog zakona je konačno i protiv njega se može pokrenuti upravni spor.

Registar medijskih usluga

Član 86.

Regulator vodi i redovno ažurira Registar medijskih usluga (u daljem tekstu: Registar).

Registar iz stava 1. ovog člana naročito sadrži:

- 1) naziv medijske usluge;
- 2) naziv pružaoca medijske usluge i podatke o pružaocu (naziv, PIB, sedište);
- 3) broj i datum rešenja o izdavanju dozvole, odnosno osnov pružanja usluge ako se ona pruža bez obaveze pribavljanja odobrenja, odnosno dozvole;
- 4) vrstu medijske usluge u skladu sa čl. 43. i 44. ovog zakona,
- 5) period na koji se izdaje odobrenje, odnosno dozvola;
- 6) podatke o odgovornom licu pružaoca medijske usluge;
- 7) podatke o izrečenim merama pružaocu medijske usluge;
- 8) upozorenje pružaocu medijske usluge o postojanju narušavanja medijskog pluralizma.

Regulator po službenoj dužnosti briše uslugu iz Registra iz stava 1. ovog člana po prestanku osnova njenog pružanja.

Registar iz stava 1. ovog člana se objavljuje u skladu sa zakonom.

Početak pružanja medijske usluge

Član 87.

Imalac dozvole je dužan da počne sa pružanjem medijske usluge u roku od 90 dana od dana dostavljanja dozvole.

Važenje i produženje važenja dozvole

Član 88.

Dozvola se izdaje na period od osam godina.

Važenje dozvole se može produžiti na zahtev imaooca dozvole koji se podnosi Regulatoru najkasnije šest meseci pre isteka važeće dozvole.

Regulator odlučuje o zahtevu za produženje dozvole primenom pravila na osnovu kojih odlučuje u postupku izdavanja dozvole, imajući u vidu ispunjavanje obaveza podnosioca zahteva predviđenih čl. 47-71. ovog zakona, kao i poštovanje uslova sadržanih u izdatoj dozvoli, a posebno mere koje su mu izrečene u skladu sa ovim zakonom.

Dozvola za pružanje medijske usluge produžava se na period od osam godina.

Dozvola koja je izdata na osnovu javnog konkursa može se produžiti na zahtev samo jednom.

Prestanak važenja dozvole pre isteka vremena na koje je izdata

Član 89.

Dozvola prestaje da važi i pre isteka vremena na koje je izdata ako:

- 1) pružalac medijske usluge u pisanom obliku obavesti Regulatora da više ne namerava da pruža medijsku uslugu;
- 2) se utvrdi da je pružalac medijske usluge prilikom podnošenja zahteva za izdavanje dozvole u zahtevu ili u dokumentaciji podnetoj uz zahtev naveo netačne podatke;
- 3) pružalac medijske usluge nije započeo pružanje medijske usluge u roku predviđenim članom 87. ovog zakona;
- 4) je pružalac medijske usluge, prekinuo pružanje medijske usluge u trajanju dužem od 30 dana neprekidno ili 60 dana sa prekidima u toku kalendarske godine, osim ako je do prekida došlo zbog više sile;
- 5) imalac dozvole u periodu dužem od tri meseca ne zadovoljava propisane minimalne tehničke i organizacione uslove za pružanje medijske usluge ili ne obezbedi kvalitetnu pokrivenost signalom u zoni pokrivanja, u skladu sa ovim zakonom;
- 6) pružalac medijske usluge prekrši odredbe o zaštiti medijskog pluralizma predviđene ovim zakonom, kao i zakonom kojim se uređuje oblast javnog informisanja i medija;
- 7) Regulator, nakon sprovedenog postupka u skladu sa ovim zakonom i propisima donetim na osnovu njega, pružaocu medijske usluge izrekne meru oduzimanja dozvole zbog povrede obaveza ili zbog nepoštovanja uslova predviđenih dozvolom;
- 8) pružalac ni u naknadnom primerenom roku ne izmiri obavezu plaćanja naknade za pružanje medijske usluge;
- 9) se usled promene vlasničke strukture pružaoca medijske usluge, nakon izdavanja dozvole, ne može pouzdano utvrditi ko nad pružaocem medijske usluge ima kontrolu u smislu zakona kojim se uređuje oblast zaštite konkurencije;
- 10) imalac dozvole preduzima pravni posao u cilju prenosa dozvole, suprotno odredbi člana 78. st. 1-3. ovog zakona;
- 11) u drugim slučajevima propisanim ovim zakonom.

Izdata dozvola prestaje da važi prestankom fizičkog ili pravnog lica koje je imalac dozvole.

Postupak oduzimanja dozvole

Član 90.

U slučaju nastupanja nekog od razloga iz člana 89. stav 1. ovog zakona, Regulator donosi rešenje o oduzimanju dozvole.

Rešenje o oduzimanju dozvole donosi se dvotrećinskom većinom glasova ukupnog broja članova Saveta.

Rešenje iz stava 2. ovog člana je konačno i protiv njega se može pokrenuti upravni spor.

Postupak izvršenja rešenja o oduzimanju dozvole

Član 91.

Pružalac medijske usluge kome je oduzeta dozvola dužan je da obustavi pružanje medijske usluge u roku utvrđenom u konačnom rešenju o oduzimanju dozvole, a ako to ne učini Regulator će sprovesti postupak izvršenja rešenja o oduzimanju dozvole.

Operator elektronske komunikacione mreže u okviru koje se distribuira medijska usluga lica kome je oduzeta dozvola, dužan je da postupi u skladu sa odlukom Regulatora donetom u postupku izvršenja rešenja o oduzimanju dozvole i obustavi distribuciju medijske usluge tog lica.

Zaključak o izvršenju Regulator će doneti u skladu sa propisima kojima se reguliše opšti upravni postupak.

Izdavanje dozvole na osnovu sprovedenog javnog konkursa

Javni konkurs

Član 92.

Dozvola kojom se stiče pravo pružanja usluge televizijskog emitovanja, kao i medijske usluge radija, putem terestričkog analognog, odnosno digitalnog prenosa, izdaje se na osnovu javnog konkursa koji raspisuje Regulator u skladu sa zakonom.

Dozvola se izdaje na osnovu rešenja koje donosi Savet, u skladu sa odredbom člana 96. stav 9. ovog zakona.

Pre raspisivanja javnog konkursa, Regulator pribavlja podatke:

- 1) o raspoloživosti radio-frekvencija za potrebe terestričkog analognog prenosa od regulatornog tela nadležnog za oblast elektronskih komunikacija;
- 2) o raspoloživosti mesta u multipleksu za potrebe terestričkog digitalnog prenosa od operatora multipleksa.

Regulator donosi bliža pravila kojima se utvrđuju minimalni uslovi koje moraju ispuniti podnosioci prijave na javni konkurs, odnosno imaoći dozvole za pružanje medijske usluge: tehnički (neophodna oprema i druga tehnička sredstva kojima se obezbeđuje kvalitetna proizvodnja, kao i prenos i emitovanje za analogno emitovanje programa u skladu sa predviđenim programskim konceptom, površina i struktura prostora namenjenog obavljanju delatnosti pružanja medijske usluge), organizacioni (broj, struktura i osnov angažovanja kadrova, finansijski pokazatelji u vezi sa mogućnošću rentabilnog poslovanja i opstanka na tržištu) i programski (vrste programa i kvantitativni odnos između pojedinih vrsta programa, udeo sopstvene produkcije, srpskih audio-vizuelnih dela, evropskih audio-vizuelnih dela i evropskih audio-vizuelnih dela nezavisne produkcije).

Regulator donosi akt kojim se utvrđuju nediskriminatorni, objektivni i merljivi kriterijumi za odlučivanje, koji odgovaraju aktivnostima za čije se obavljanje izdaje dozvola i propisuje obrazac prijave na konkurs.

Regulator, najkasnije 30 dana pre raspisivanja javnog konkursa, objavljuje akt iz st. 4. i 5. ovog člana, u „Službenom glasniku Republike Srbije” i na svom veb-sajtu.

Pri donošenju akta iz stava 5. ovog člana Regulator naročito uzima u obzir ponudu koja bi zadovoljila potrebe građana za raznovrsnim medijskim sadržajima, finansijska sredstva neophodna za proizvodnju ili pribavljanje programskih sadržaja i ukupno poslovanje kao i minimalne tehničke, organizacione i programske uslove.

Uslovi i kriterijumi utvrđeni aktom iz st. 4. i 5. ovog člana, ne smeju se menjati u toku trajanja postupka po raspisanom javnom konkursu.

Ako je podnosiocu prijave ranije već izdata dozvola, pri donošenju akta iz stava 4. ovog člana, Regulator uzima u obzir i poštovanje programskog elaborata na osnovu koga mu je dozvola izdata.

Oglas za javni konkurs

Član 93.

Oglas kojim se raspisuje javni konkurs za izdavanje dozvola objavljuje se u „Službenom glasniku Republike Srbije” i veb-sajtu Regulatora, i sadrži:

- 1) naziv akta kojim su utvrđeni uslovi i kriterijumi za dobijanje dozvole;
- 2) zonu pokrivanja za koju se javni konkurs raspisuje, odnosno zonu raspodele (allotment);
- 3) informaciju o visini godišnje naknade za dobijeno pravo na pružanje medijske usluge;
- 4) informaciju o visini godišnje naknade za pristup multipleksu, odnosno informaciju o visini godišnje naknade za korišćenje radio-frekvencije ako se dozvola odnosi na pružanje medijske usluge putem analognog prenosa;
- 5) visina depozita iz člana 94. ovog zakona,
- 6) rok za podnošenje prijave na javni konkurs zajedno sa propisanom dokumentacijom, koji ne može biti kraći od 60 dana od dana raspisivanja javnog konkursa;
- 7) rok za donošenje odluke po raspisanom javnom konkursu.

Depozit

Član 94.

Podnosilac prijave na javni konkurs prilikom njenog podnošenja dužan je da uplati depozit u iznosu tromesečne naknade za dobijeno pravo na pružanje medijske usluge.

Prijava na javni konkurs

Član 95.

Prijava na javni konkurs podnosi se na obrascu čiji sadržinu propisuje i objavljuje Regulator.

Prijava iz stava 1. ovog člana najmanje sadrži:

- 1) naziv pravnog lica, odnosno preduzetnika koji se prijavljuje na konkurs i njegov PIB, adresu, odnosno sedište, kao i podatke o licu odgovornom za zastupanje i podatke o glavnom i odgovornom uredniku;
- 2) informaciju o vrsti medijske usluge, u skladu sa članom 43. ovog zakona;
- 3) željenu zonu pokrivanja;

4) datum početka pružanja usluge.

Podnosilac prijave je obavezan da uz prijavu dostavi:

- 1) dokaz o registraciji podnosioca prijave za pružanje medijskih usluga;
- 2) dokaze o ispunjenosti uslova i kriterijuma iz člana 92. st. 4. i 5. ovog zakona;
- 3) dokumentaciju koja se odnosi na predloženu programsku koncepciju;
- 4) skraćeni identifikacioni znak i njegovo grafičko rešenje;
- 5) podatke o vlasničkoj strukturi kapitala podnosioca prijave, uključujući podatke o pravnom (naziv, sedišta i vlasnička strukutra) ili fizičkom licu (ime, prebivalište i državljanstvo) koje neposredno ili posredno, preko drugih subjekata, ima učešće (udeli, akcije i sl.) u vlasničkoj strukturi kapitala podnosioca prijave, kao i podatke o visini tog učešća;
- 6) dokaz da se pred nadležnim sudom ne vodi postupak protiv podnosioca prijave i protiv odgovornog lica podnosioca prijave za krivično delo protiv privrede ili drugo krivično delo za koje je zaprećena kazna zatvora;
- 7) izjavu da izdavanjem dozvole neće nastati stanje kojim se narušava medijski pluralizam;
- 8) dokaze o izvršenoj uplati depozita;
- 9) i drugu dokumentaciju po nalogu Regulatora u skladu sa zakonom i podzakonskim aktima.

Podnosilac prijave može da dostavi i drugu dokumentaciju, za koju smatra da može biti od značaja za dobijanje dozvole.

Postupanje Regulatora po podnetim prijavama

Član 96.

Regulator odbacuje prijavu iz člana 95. ovog zakona:

- 1) koja sadrži nepotpune ili netačne podatke, odnosno nepotpunu dokumentaciju, ako podnosilac prijave i u naknadno određenom roku od sedam dana ne dopuni prijavu, odnosno ne dostavi tačne podatke ili potpunu dokumentaciju;
- 2) koja je podneta po proteku roka za podnošenje prijave;
- 3) koja nije podneta na propisanom obrascu prijave;
- 4) uz koju nije priložen dokaz o uplati depozita;
- 5) uz koju nije priložen dokaz o uplati depozita od strane podnosioca prijave.

Regulator objavljuje, na način na koji je objavljen oglas za javni konkurs, listu svih podnosilaca prijave čije su prijave potpune i podnete u predviđenom roku, u roku od 15 dana od dana isteka roka za podnošenje prijave.

Regulator donosi rešenje o izdavanju dozvole u skladu sa utvrđenim kriterijumima i propisanim uslovima.

Ako se za korišćenje iste zone pokrivanja prijavilo više lica koja ispunjavaju propisane uslove za pružanje medijske usluge, Regulator daje prednost onome za koga osnovano zaključi, na osnovu podnete dokumentacije, da će ostvarivati veći kvalitet i raznovrsnost sadržaja.

Ako je podnosilac prijave već pružao medijsku uslugu, Regulator prilikom odlučivanja uzima u obzir i njegovu praksu u izvršavanju obaveza propisanih čl. 47-70. ovog zakona i poštovanje uslova sadržanih u dozvoli.

Regulator objavljuje listu lica koja su stekla pravo na pružanje medijske usluge, na način na koji je objavljen oglas za javni konkurs, bez odlaganja a najkasnije u roku od 15 dana od dana donošenja odluke.

Rešenje o izdavanju dozvole Regulator dostavlja regulatornom telu za elektronske komunikacije, uz zahtev za izdavanja dozvole za korišćenje radio-frekvencije, u skladu sa zakonom kojim se regulišu elektronske komunikacije, ako se dozvola izdaje za pružanje medijske usluge putem terestričkog analognog prenosa.

Rešenje o izdavanju dozvole Regulator dostavlja operatoru multipleksa, radi zaključenja ugovora o pristupu multipleksu, ako se dozvola izdaje za pružanje medijske usluge putem terestričkog digitalnog prenosa.

Kada regulatorno telo za elektronske komunikacije dostavi Regulatoru dozvolu za korišćenje radio-frekvencije iz stava 7. ovog člana, odnosno posle dostavljanja Regulatoru ugovora o pristupu multipleksu iz stava 8. ovog člana, Regulator izdaje dozvolu za pružanje medijske usluge.

Ako regulatorno telo iz stava 7. ovog člana ne izda dozvolu za korišćenje radio-frekvencije, odnosno ako se ne zaključi ugovor iz stava 8. ovog člana, Regulator stavlja van pravne snage rešenje iz stava 3. ovog člana.

Vraćanje depozita

Član 97.

Licu čija je prijava odbačena ili kome nije izdata dozvola vraća se uplaćeni depozit u roku od sedam dana od dana konačnosti rešenja iz člana 96. stav 3. ovog zakona, a licu kome je izdata dozvola uplaćeni depozit se uračunava u iznos naknade za dobijeno pravo na pružanje medijske usluge.

Depozit se ne vraća imaoću dozvole koji:

- 1) pre isteka roka za početak pružanja medijske usluge u pismenoj formi obavesti Regulatora da odustaje od korišćenja izdate dozvole;
- 2) ne započne pružanje medijske usluge u propisanom roku.

Shodna primena odredaba ovog zakona

Član 98.

Odredbe čl. 83-91. ovog zakona shodno se primenjuju i kada je dozvola izdata na osnovu javnog konkursa.

Poseban osnov za prestanak važenja dozvole pre isteka vremena na koje je izdata

Član 99.

Dozvola kojom se stiče pravo pružanja medijske usluge putem terestričkog analognog, odnosno digitalnog prenosa prestaje da važi pre isteka vremena na koje je izdata i ako regulatorno telo nadležno za oblast elektronskih komunikacija, u skladu sa odredbama zakona kojim se uređuje oblast elektronskih komunikacija, povuče obrazac za korišćenje radio-frekvencije pružaocu medijske usluge putem terestričkog analognog prenosa, odnosno operatoru multipleksa i/ili mreže koji pruža uslugu multipleksiranja i/ili emitovanja i distribucije pružaocu medijske usluge putem

terestričkog digitalnog prenosa, a ne postoji drugi operator koji bi nastavio da pruža uslugu multipleksiranja i/ili emitovanja i distribucije.

4. Posebne obaveze operatora elektronskih komunikacionih mreža za distribuciju medijskih sadržaja

Član 100.

Operator elektronske komunikacione mreže za emitovanje i distribuciju medijskih usluga, dužan je da pre uključivanja pojedine medijske usluge radija, usluge televizijskog emitovanja ili medijske usluge na zahtev u svoj programski paket i početka njegovog emitovanja i distribucije, pribavi prethodnu pisanu saglasnost imaoaca prava na program i podnosi je Regulatoru radi evidentiranja.

Operator je dužan da distribuira medijske usluge radija ili usluge televizijskog emitovanja istovremeno i u potpunosti bez promena (reemituje), u skladu sa pribavljenom pisanom saglasnošću.

Operator je dužan da medijske usluge na zahtev distribuira bez promena.

Operator je dužan da distribuira medijske usluge na pravičan, transparentan i nediskriminatoran način, u odnosu na pružaoce medijskih usluga.

Operator može vršiti distribuciju kodiranih satelitskih programa samo ako je zaključio ugovor za distribuciju sa imaoцем prava na takvim programima kojim se dozvoljava dekodiranje radi daljeg javnog reemitovanja.

Ne smatra se da je operator stekao pravo na distribuciju programa iz stava 5. ovog člana pribavljanjem kartice za dekodiranje koja je namenjena za individualnu upotrebu pojedinačnog pretplatnika.

Pružalac medijske usluge je dužan da blagovremeno obavesti operatora da nema pravo objavljivanja određenih programskih sadržaja posredstvom određene platforme.

U slučaju iz stava 7. ovog člana, operator ne sme da distribuira takve programske sadržaje.

Operator je dužan da se pridržava liste medijskih usluga radija ili usluge televizijskog emitovanja ili medijskih usluga na zahtev koji su uključeni u programski paket i u pismenoj formi prethodno obavesti Regulatora o svakoj promeni broja i strukture programskih paketa.

Operator, osim operatora mreže za terestričko emitovanje, dužan je da, bez naknade, distribuira i emituje osnovne programe javnog medijskog servisa u zoni njihovog pokrivanja.

Operator, osim operatora mreže za terestričko emitovanje, dužan je da, bez naknade, distribuira programe koje javni medijski servis pruža u režimu nove medijske usluge, u smislu zakona kojim se uređuje rad javnih medijskih servisa, ako Regulator svojom odlukom utvrdi da je to neophodno radi ostvarivanja javnog interesa.

Operator, osim operatora digitalne mreže za terestričko emitovanje, u odnosu na usluge koje pruža bez uslovnog pristupa, dužan je da na zahtev Regulatora dostavi podatak o broju korisnika usluge distribucije i emitovanja medijskih sadržaja.

Operator je dužan da prilikom distribucije medijskog sadržaja poštuje logičku numeraciju kanala, koju određuje Regulator uzimajući u obzir prirodu medijske usluge i zonu pokrivanja za koju je izdata dozvola za pružanje medijske usluge.

Regulator vrši nadzor i stara se o izvršavanju obaveza operatora propisanih odredbama ovog člana, u saradnji sa regulatornim telom nadležnim za oblast elektronskih komunikacija.

5. Zaštićene usluge

Zabranjene aktivnosti u vezi sa zaštićenim uslugama

Član 101.

Zabranjena je proizvodnja, uvoz, stavljanje u promet, davanje u zakup, ili držanje u komercijalne svrhe sredstava, uređaja ili softvera koji su namenjeni ili prilagođeni da omoguće pristup zaštićenoj usluzi u razumljivom obliku bez odobrenja pružaoca usluge ili olakšaju zaobilaženje bilo koje mere uslovnog pristupa zaštićenoj usluzi.

Zabranjeno je instaliranje, održavanje ili zamena sredstava iz stava 1. ovog člana u komercijalne svrhe.

Zabranjeno je zaobilaženje bilo koje mere uslovnog pristupa ili pružanje usluga kojima se to omogućava ili olakšava.

Zabranjene su audio-vizuelne komercijalne komunikacije kojima se preporučuju aktivnosti ili usluge iz st. 1-3. ovog člana.

Sudska zaštita pružaoca zaštićenih usluga

Član 102.

Pružalac zaštićene usluge ima pravo na sudsku zaštitu.

Pružalac zaštićene usluge može protiv lica koje je povredilo njegovo pravo ostvariti pravnu zaštitu i naknadu štete prema opštim pravilima o naknadi štete.

VI. ZAŠTITA MEDIJSKOG PLURALIZMA

Utvrđivanje postojanja narušavanja medijskog pluralizma

Član 103.

Postojanje narušavanja medijskog pluralizma predviđenog odredbama zakona kojim se uređuju javno informisanje i mediji, u slučajevima objedinjavanja osnivačkih, odnosno upravljačkih prava u dva ili više izdavača elektronskih medija, odnosno unakrsnog sticanja učešća čiji je učesnik najmanje jedan elektronski medij, utvrđuje Regulator, po prijavi zainteresovanog lica ili po službenoj dužnosti.

Ako Regulator utvrdi postojanje narušavanja medijskog pluralizma, upozorava na to imaoaca dozvole za pružanje medijske usluge i nalaže mu da, u roku od šest meseci od dana prijema upozorenja, podnese dokaze o tome da je svojim radnjama okončao stanje koje je dovelo do narušavanja medijskog pluralizma.

Regulator po službenoj dužnosti objavljuje upozorenje iz stava 2. ovog člana na svom veb-sajtu, upisuje ga u Registar medijskih usluga i o tome obaveštava organ nadležan za vođenje Registra medija.

Ako imalac dozvole za pružanje medijske usluge ne postupi po upozorenju iz stava 2. ovog člana, Regulator mu oduzima dozvolu u skladu sa odredbama ovog zakona.

Izdavanje dozvole za pružanje medijske usluge i zaštita medijskog pluralizma

Član 104.

Regulator neće izdati dozvolu za pružanje medijske usluge ako utvrdi da bi njenim izdavanjem nastalo stanje kojim se narušava medijski pluralizam u smislu zakona kojim se uređuju javno informisanje i mediji.

Prijava promene strukture učešća u osnovnom kapitalu

Član 105.

Svaku promenu vlasničke strukture u osnovnom kapitalu (promena osnivača ili promena visine učešća osnivača u kapitalu), imalac dozvole za pružanje medijske usluge mora prethodno da prijavi Regulatoru u pismenoj formi.

Ako Regulator utvrdi da bi planiranim promenama vlasničke strukture učešća u osnovnom kapitalu moglo nastati stanje kojim se narušava medijski pluralizam, preporučiće imaću dozvole za pružanje medijske usluge da promene uskladi na način kojim bi se izbeglo to stanje.

Ako imalac dozvole za pružanje medijske usluge ne postupi u skladu sa preporukom Regulatora, zbog čega nastupi neki od zakonom predviđenih slučajeva narušavanja medijskog pluralizma, Regulator mu oduzima dozvolu u skladu sa odredbama ovog zakona.

Ako se struktura učešća u osnovnom kapitalu imaoca dozvole promeni, programska koncepcija na osnovu koje je dozvola izdata ne može se menjati bez prethodne saglasnosti Regulatora.

Regulator bliže uređuje postupanje po prijavi promene vlasničke strukture.

Obaveza prenosa kao mera zaštite medijskog pluralizma

Član 106.

Regulator periodično, a najmanje jednom u tri godine, na republičkom, pokrajinskom, odnosno užem geografskom relevantnom tržištu u smislu propisa kojima se reguliše zaštita konkurencije, utvrđuje listu radijskih ili televizijskih programa koje su dužni da prenose operatori čiju elektronsku komunikacionu mrežu za distribuciju i emitovanje medijskih sadržaja koristi značajan broj krajnjih korisnika kao jedini ili prvenstveni način za primanje medijskih sadržaja, a u cilju ostvarivanja javnog interesa i zaštite medijskog pluralizma.

U postupku utvrđivanja liste iz stava 1. ovog člana, Regulator poštuje načela srazmernosti i javnosti i vodeći računa da obaveze koje se propisuju operatoru ne budu nerazumne.

Zahtev za utvrđivanje obaveze prenosa, zajedno sa listom iz stava 1. ovog člana dostavlja se regulatornom telu nadležnom za elektronske komunikacije.

VII. KAZNE NE ODREDBE

1. Privredni prestupi

Član 107.

Novčanom kaznom od 2.000.000 dinara do 3.000.000 dinara kazniće se za privredni prestup pravno lice ako pruža uslugu bez dozvole (član 77).

Za privredni prestup iz stava 1. ovog člana može se izreći novčana kazna u srazmeri sa visinom učinjene štete, neizvršene obaveze ili vrednosti robe ili druge stvari koja je predmet privrednog prestupa, a najviše do dvadesetostrukog iznosa tih vrednosti.

Za privredni prestup iz stava 1. ovog člana kazniće se i odgovorno lice u pravnom licu novčanomkaznom od 150.000 dinara do 200.000 dinara.

Za privredni prestup iz stava 1. ovog člana pravnom licu se može izreći zaštitna mera zabrane vršenja određene delatnosti u trajanju od jedne do tri godine, a odgovornom licu u pravnom licu zaštitna mera zabrane vršenja određenih poslova u trajanju do jedne godine.

Član 108.

Novčanom kaznom od 100.000 dinara do 1.000.000 dinara kazniće se za privredni prestup pravno lice, pružalac medijske usluge koji ne postupi po upozorenju Regulatora u postupku utvrđivanja postojanja narušavanja medijskog pluralizma (član 103. stav 2).

Za privredni prestup iz stava 1. ovog člana, novčanom kaznom od 10.000 dinara do 200.000 dinara, kazniće se i odgovorno lice u pravnom licu pružaocu medijske usluge.

Član 109.

Novčanom kaznom od 100.000 dinara do 1.000.000 dinara kazniće se za privredni prestup pravno lice operator koji ne postupi u skladu sa svojim posebnim obavezama u vezi sa zaštitom medijskog pluralizma (član 106).

Za privredni prestup iz stava 1. ovog člana, novčanom kaznom od 10.000 dinara do 200.000 dinara, kazniće se i odgovorno lice u pravnom licu operatoru.

2. Prekršaji

Član 110.

Novčanom kaznom od 500.000 dinara do 2.000.000 dinara kazniće se za prekršaj pravno lice ako:

- 1) ne postupi u skladu sa odredbama ovog zakona u vezi sa zabranom govora mržnje (član 51);
- 2) ne postupi u skladu sa odredbama ovog zakona u pogledu pribavljanja prethodne saglasnosti Regulatora u vezi sa promenom vlasničke strukture (član 105. stav 3).

Novčanom kaznom od 10.000 dinara do 500.000 dinara kazniće se za prekršaj preduzetnik ako:

- 1) ne postupi u skladu sa odredbama ovog zakona u vezi sa zabranom govora mržnje (član 51);
- 2) ne postupi u skladu sa odredbama ovog zakona u pogledu pribavljanja prethodne saglasnosti Regulatora u vezi sa promenom vlasničke strukture (član 105. stav 3).

Za prekršaj iz stava 1. ovog člana kazniće se i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom od 50.000 dinara do 150.000 dinara.

Član 111.

Novčanom kaznom od 500.000 dinara do 1.000.000 dinara kazniće se za prekršaj pravno lice ako:

1) ne postupi u skladu sa odredbama ovog zakona u vezi sa posebnim tehničkim obavezama (član 48);

2) ne postupi u skladu sa odredbama ovog zakona u vezi sa audio-vizuelnim komercijalnim komunikacijama (član 56);

3) ne postupi u skladu sa odredbama ovog zakona u vezi sa sponzorstvom (član 57);

4) ne postupi u skladu sa odredbama ovog zakona u vezi sa plasiranjem robe (član 58);

5) ne postupi u skladu sa odredbama ovog zakona u vezi sa zaštitom maloletnika (član 50. stav 3. i član 68. stav 1, 2, 6, 7, 8, 10. i 11);

6) ne postupi u skladu sa odredbama ovog zakona u vezi sa televizijskim oglašavanjem i prodajom (član 67);

7) ako ne postupi u skladu sa odredbama ovog zakona u vezi sa posebnim obavezama operatora elektronskih komunikacionih mreža za distribuciju medijskih sadržaja (član 100).

Novčanom kaznom od 10.000 dinara do 500.000 dinara kazniće se za prekršaj preduzetnik ako:

1) ne postupi u skladu sa odredbama ovog zakona u vezi sa posebnim tehničkim obavezama (član 48);

2) ne postupi u skladu sa odredbama ovog zakona u vezi sa audio-vizuelnim komercijalnim komunikacijama (član 56);

3) ne postupi u skladu sa odredbama ovog zakona u vezi sa sponzorstvom (član 57);

4) ne postupi u skladu sa odredbama ovog zakona u vezi sa plasiranjem robe (član 58);

5) ne postupi u skladu sa odredbama ovog zakona u vezi sa zaštitom maloletnika (član 50. stav 3. i 68. stav 1, 2, 6, 7, 8, 10 i 11);

6) ne postupi u skladu sa odredbama ovog zakona u vezi sa televizijskim oglašavanjem i prodajom (član 67);

7) ako ne postupi u skladu sa odredbama ovog zakona u vezi sa posebnim obavezama operatora elektronskih komunikacionih mreža za distribuciju medijskih sadržaja (član 100).

Za prekršaj iz stava 1. ovog člana kazniće se i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom od 50.000 dinara do 100.000 dinara.

Član 112.

Novčanom kaznom od 10.000 dinara do 500.000 dinara kazniće se za privredni prestup preduzetnik, pružalac medijske usluge, koji ne postupi po upozorenju Regulatora u postupku utvrđivanja postojanja narušavanja medijskog pluralizma (član 103. stav 2).

VIII. PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Imenovana i izabrana lica

Član 113.

Mandat lica imenovanog ili izabranog na osnovu Zakona o radiodifuziji („Službeni glasnik RS”, br. 42/02, 97/04, 76/05, 79/05 – dr. zakon, 62/06, 85/06 i 41/09) do stupanja na snagu ovog zakona, prestaje istekom vremena za koje je lice imenovano odnosno izabrano.

Članovi Saveta koji su izabrani sa liste kandidata koje su predložili jedinstveni ovlašćeni predlagači iz člana 9. tač. 5) i 7) ovog zakona, zamenjuju dva člana čiji mandat prestaje koji su na predlog odbora nadležnog za kulturu i informisanje Narodne skupštine bili izabrani prilikom poslednjeg izbora članova Saveta.

Kontinuitet Republičke radiodifuzne agencije

Član 114.

Danom stupanja na snagu ovog zakona Republička radiodifuzna agencija osnovana Zakonom o radiodifuziji („Službeni glasnik RS”, br. 42/02, 97/04, 76/05, 79/05 – dr. zakon, 62/06, 85/06 i 41/09) nastavlja sa radom kao Regulatorno telo za elektronske medije, u skladu sa odredbama ovog zakona.

Zaposleni u Republičkoj radiodifuznoj agenciji nastavljaju sa radom kao zaposleni u Regulatornom telu za elektronske medije, na poslovima na kojima su radili.

Članovi Saveta Republičke radiodifuzne agencije nastavljaju sa radom kao članovi Saveta Regulatora.

Posebne obaveze Regulatora

Član 115.

Savet Regulatora je dužan da uskladi Statut i ostala akta u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Regulator formira nove, odnosno ažurira postojeće registre, evidencije i baze podataka i propisuje obrasce za unos i izmenu podataka u roku od šest meseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Savet Regulatora donosi opšte akte na osnovu ovlašćenja iz ovog zakona u roku od šest meseci od dana njegovog stupanja na snagu.

Do donošenja opštih akata iz ovog člana primenjuju se važeći opšti akti doneti na osnovu zakona koji prestaju da važe danom stupanja na snagu ovog zakona, osim odredaba tih akata koje su u suprotnosti sa ovim zakonom.

Dozvole za zemaljsko digitalno emitovanje televizijskog programa

Član 116.

Danom stupanja na snagu ovog zakona imaoci dozvola za analogno terestričko emitovanje televizijskog programa pružaju medijsku uslugu u skladu sa izdatim dozvolama do isteka perioda na koji su izdate.

Dozvole za radiodifuznu stanicu, odnosno pojedinačne dozvole za korišćenje radio- frekvencija koje su bile sastavni deo dozvole za emitovanje programa, prestaju da važe u rokovima utvrđenim aktom o prelasku sa analognog na digitalno emitovanje televizijskog programa.

Imaocima dozvole iz stava 1. ovog člana obezbeđen je pristup multipleksu u skladu sa zakonom kojim se uređuje oblast elektronskih komunikacija i propisima donetim na osnovu tog zakona, do isteka perioda na koji su izdate.

Obaveze u pogledu plasiranja robe

Član 117.

Odredbe člana 58. ovog zakona primenjuju se na programske sadržaje koji su prozvedeni posle stupanja na snagu ovog zakona.

Član 118.

Postupci započeti pre stupanja na snagu ovog zakona sprovede se po odredbama Zakona o radiodifuziji („Službeni glasnik RS”, br. 42/02, 97/04, 76/05, 79/05 – dr. zakon, 62/06, 85/06 i 41/09).

Ako je u postupcima iz stava 1. ovog člana posle stupanja na snagu ovog zakona rešenje, odnosno zaključak kojim se okončava postupak poništen i vraćen na ponovno odlučivanje, ponovni postupak sprovede se po odredbama ovog zakona.

Član 119.

Danom stupanja na snagu ovog zakona prestaju da važe:

- 1) Zakon o radiodifuziji („Službeni glasnik RS”, br. 42/02, 97/04, 76/05, 79/05 -dr. zakon, 62/06, 85/06 i 41/09), osim čl. 76-94;
- 2) odredbe čl. 14-23. i čl. 94-98. Zakona o oglašavanju („Službeni glasnik RS”, broj 79/05).

Član 120.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije”.

O B R A Z L O Ž E N J E

1. USTAVNI OSNOV

Ustavni osnov za donošenje Zakona o elektronskim medijima sadržan je u članu 97. tačka 10. Ustava Republike Srbije kojim je propisano da Republika Srbija uređuje i obezbeđuje sistem javnog informisanja i u članu 50. stav 2. koji propisuje da se televizijske i radio-stanice osnivaju u skladu sa zakonom.

2. RAZLOZI I CILJEVI DONOŠENJA ZAKONA O ELEKTRONSKIM MEDIJAMA

Elektronski mediji imaju značajnu ulogu u sistemu javnog informisanja Republike Srbije. Nova tehnološka revolucija u oblasti elektronskih medija, zahteva stalno unapređivanje postojećih standarda i pravne regulative. Tehničko-tehnološki razvoj doveo je do stvaranja brojnih novih međunarodnih standarda sadržanih, pre svega u dokumentima (konvencijama i preporukama) Saveta Evrope i direktivama Evropske unije. Nova tehnička dostignuća, između ostalog, podrazumevaju da sve članice Evropske unije moraju do 2015. godine da pređu sa analognog na digitalno emitovanje programa, da se u „digitalnom” prostoru, pružaoci programskih sadržaja posmatraju kao pružaoci audio-vizuelnih medijskih usluga a ne kao emiteri, da se uvode nove audiovizuelne medijske usluge kao npr. audiovizuelne usluge na zahtev. Sve to zahteva izmenu i dopunu pravnih akata kojima se reguliše ova oblast.

Audiovizuelna politika je jedna od značajnih politika Evropske unije. U martu 2010. godine, Evropska unija je Direktivom 13/2010. Evropskog parlamenta i Saveta o pružanju audio-vizuelnih medijskih usluga (AVMS Direktiva) utvrdila novi regulatorni okvir u vezi sa pružanjem audio-vizuelnih medijskih usluga. S obzirom da je Republika Srbija dobila status kandidata za članstvo u EU, ova Direktiva je, u daljem procesu približavanja i prijema Republike Srbije u punopravno članstvo u EU, nametnula potrebu uslaglašavanja sadašnjeg zakonodavstva Republike Srbije sa standardima koji su utvrđeni u njoj.

U prethodno navedenom kontekstu, od međunarodnih dokumenta, u ovoj oblasti, posebno treba pomenuti Evropsku konveciju o prekograničnoj televiziji Saveta Evrope(revidiranu verziju), koja je stupila na snagu 1. marta 2002. godine, a koju je Republike Srbija ratifikovala Zakonom o potvrđivanju Evropske konvencije o prekograničnoj televiziji 2009 godine („Službeni glasnik RS” broj 42/09).

Do sada važeći Zakona o radiodifuziji („Službeni glasnik RS”, br. 42/02, 97/04, 76/05, 79/05-dr.zakona, 62/06, 85/06 i 41/09) donet je 2002. godine. Kao sistemski zakon u oblasti elektronskih medija, ovaj zakon je u značajnoj meri pratio tadašnje međunarodne standarde. U međuvremenu standardi su unapređeni, praksa sprovođenja zakona pokazala je određene nedostatke, a prelazak na digitalni signal i pitanje pružanja audio-vizuelnih medijskih usluga, u skladu sa pomenutim standardima, dovelo je do neophodnosti i potrebe da ovaj zakon bude zamenjen novim, koji će ponovo „uhvatiti korak” sa novim vremenom u oblasti elektronskih medija.

Potreba za temeljnim redefinisanjem i unapređenjem oblasti elektronskih medija, pa samim tim i donošenje Zakona o elektronskim medijima kao osnovnog zakona u ovoj oblasti, jasno je uočena u Strategiji razvoja sistema javnog informisanja u Republici Srbiji do 2016. godine, koju je Vlada Republike Srbije usvojila 28.09.2011. godine („Službeni glasnik RS” broj 65/2011). Donošenje ove

Strategije bio je jedan od ključnih uslova da Republika Srbija, 01.03.2012. godine stekne status kandidata za članstvo u Evropsku uniju. U Akcionom planu za sprovođenje Strategije, kao jedna od ključnih aktivnosti, za čije je izvršenje bio predviđen rok od 18 meseci, predviđeno je utvrđivanje predloga zakona kojim se reguliše oblast elektronskim medija. U okviru ove aktivnosti, izričito je navedeno, da je donošenje ovog zakona neophodno u cilju usklađivanja ove oblasti sa Direktivom EU 13/2010. Evropskog parlamenta i Saveta o pružanju audio-vizuelnih medijskih usluga (AVMS Direktiva).

Pri koncipiranju predloženih rešenja u ovom zakonu pošlo od sledećih ciljeva:

1. potrebe terminološkog usklađivanja i određivanja definicija pojmova u skladu sa Direktivom o audiovizuelnim medijskim uslugama
2. neophodnosti normativnog regulisanja rada, nadležnosti i poslova regulatornog tela u oblasti elektroskih medija, naročito imajući u vidu promenjene okolnosti do kojih će doći prelaskom sa analognog da digitalno emitovanje ;
3. precizno definisanje nadležnosti Republike Srbije nad pružaocima audiovizuelnih medijskih usluga
4. garantovanje slobode prijema i reemitovanja medijskih usluga
5. potrebe definisanja i određivanja vrste audio-vizuelnih medijskih usluga u skladu sa AVMS Direktivom EU;
6. precizno definisanje obaveza pružalaca audiovizuelnih medijskih usluga (linearnih i na zahtev)
7. definisanje evropskih audiovizuelnih dela i obaveza njihovog prikazivanja
8. precizno regulisati pristup događajima od izuzetnog značaja za javnost
9. utvrđivanje novog, transparentnog postupka koji sprovodi regulatorno telo u oblasti elektronskih medija u vezi sa izdavanjem dozvola za pružanje medijskih usluga;
10. zaštite medijskog pluralizma;
11. zaštita maloletnika
12. obezbeđenje uslove za adekvatnu upravno-sudsku zaštitu u slučaju povrede prava pružalaca audio-vizuelnih usluga i njihovog kažnjavanja u slučaju nepostupanja po odredbama predloženog zakona.

3. OBJAŠNJENJE OSNOVNIH PRAVNIH INSTITUTA I POJEDINAČNIH REŠENJA

Predlog zakona ima 120. članova grupisanih u osam odeljaka.

I. OSNOVNE ODREDBE

(čl. 1–4)

Osnovne odredbe uređuju predmet Predloga zakona, način na koji treba tumačiti odredbe ovog zakona, kao i značenje pojedinih izraza koje se koriste u Predlogu zakona. **Članom 1. Predloga zakona**, utvrđuje da se ovim zakonom uređuju, u skladu sa međunarodnim konvencijama i standardima, organizacija i rad Regulatornog tela za elektronske medije, uslovi i način pružanja audio i audio-vizuelnih usluga, uslovi i postupak za izdavanje dozvola za pružanje audio i audio-vizuelnih medijskih usluga, kao i druga pitanja od značaja za oblast elektronskih medija. Već u ovom članu, jasno se ukazuje da odredbe Zakona korespondiraju sa međunarodnim standardima i čitavim nizom međunarodnih dokumenata koji se

odnose na oblast elektronskih medija. **U članu 2. Predloga zakona**, sadržana je eksplicitna negativna enumeracija da se odredbe ovog zakona ne odnose na uslove obavljanja delatnosti elektronskih komunikacija, uslove i način korišćenja radio-frekvencija za distribuciju i emitovanje medijskih sadržaja, kao ni na uslove za postavljanje, upotrebu i održavanje fiksnih i mobilnih uređaja. **U članu 3. Predloga zakona**, naročito se ukazuje, da se ceo zakon kao i pojedine njegove odredbe, moraju tumačiti u korist unapređenja demokratskih vrednosti društva a u skladu sa načelima Ustava, zakona kojim se reguliše oblast javnog informisanja i važećim međunarodnim standarda ljudskih i manjinskih prava i praksom međunarodnih institucija koje nadziru njegovo sprovođenje. Pošto je sloboda mišljenja i izražavanja, kao fundamentalno ljudsko pravo, „kamen temeljac“ svih ostalih prava, ni jedna odredba ovog zakona ne može se tumačiti na način koji bi doveo do cenzure ili do ograničenja prava na slobodu mišljenja i izražavanja, suprotno vrednostima demokratskog društva.

Razvoj elektronskih medija kao i naučna, tehnička i tehnološka dostignuća, u poslednjih dvadeset godina dovele su do potrebe stvaranja nadnacionalnih principa i pravnog okvira koji prelaze granice nacionalnih država. Tako su, vremenom, nastali a i dalje nastaju opšte prihvaćeni standardi koji se odnose na oblast elektronskih medija, koji su doveli i do stvaranja, mogli bi smo reći, „univerzalnog“ specifičnog „rečnika“ pojmova koji se odnose na ovu oblast. **Član 4. Predloga zakona**, definiše značenje 28 pojmova koji se koriste u ovom zakonu, a koji korespondiraju sa univerzalnim „rečnikom“ utvrđenim prvenstveno u Direktivi o audiovizuelnim medijskim sevisima i kroz brojne konvencije i druge međunarodne dokumente. Po prvi put, u zakonodavstvu Republike Srbije, uvode se, između ostalih i pojmovi: elektronski medij, medijska usluga, audio-vizuelna medijska usluga, programski sadržaj, elektronska komunikaciona mreža za distribuciju medijskih usluga, operator elektronske komunikacione mreže za distribuciju medijskih sadržaja, medijske usluge na zahtev, audio-vizuelna komercijalna komunikacija, evropska audiovizuelna dela i drugi.

II. REGULATORNO TELO ZA ELEKTRONSKE MEDIJE

(čl. 5 - 42)

Naučna, tehnička i tehnološka dostignuća, kao i prelazak na digitalni signal, doveo je do toga, da se u međunarodnim okvirima, do skora uobičajan naziv „radiodifuzija“ sve više potiskuje, a do pre nekoliko godina uobičajne nadležnosti i poslovi regulatornih tela u ovoj oblasti sve više menjaju, naročito u vezi izdavanja dozvola. Republička radiodifuzna agencija, ustanovljena Zakonom o radiodifuziji, menja naziv u Regulatorno telo za elektronske medije. Predlog zakona predviđa, u cilju danjeg jačanja nezavisnosti regulatornog tela, niz izmena kada je u pitanju način izbora i sam rad Agencije (u daljem tekstu – Regulator). U ovom delu Predloga zakona bliže je utvrđen: pravni status Regulatora; organi Regulatora; delokrugu rada; finansiranje; javnost rada i sudska kontrola akata koje donosi Regulator.

Članom 5. uređeno je da je Regulatorno telo za elektronske medije nezavisna i samostalna organizacija sa svojstvom pravnog lica koja vrši javna ovlašćenja. Regulator je funkcionalno i finansijski nezavisan od državnih organa i organizacija i pružalaca medijskih usluga i operatora. Za obavljanje poslova regulator je odgovoran Narodnoj skupštini.

Članom 6. određeno je da su Savet i Predsednik Saveta organi Regulatora.

Savet ima devet članova. Članove Saveta bira i razrešava Narodna skupština Republike Srbije na predlog ovlašćenih predlagača. Članovi Saveta su funkcioneri u smislu propisa kojima se reguliše sukob interesa pri vršenju javnih funkcija. Ovlašćeni predlagači su Narodna skupština Republike Srbije, koja predlaže dva člana Saveta,

vodeći računa o ravnomernoj teritorijalnoj zastupljenosti, zatim Skupština AP Vojvodine jednog člana Saveta dok ostalih šest članova Saveta predlažu strukovna udruženja i drugi predstavnici nevladinog sektora. Ove izmene u Predlogu zakona, takođe su unete u smislu daljeg jačanja pozicije nezavisnosti regulatornog tela.

Predlogom zakona je precizno utvrđena procedura izbora članova Saveta. Predlogom zakona su otklonjeni značajni nedostaci koji su se odnosili na izbor članova dosadašnje RRA, a koje su dovodile do velikih problema u sprovođenju Zakona o radiodifuziji naročito u periodu od 2004-2006. godine. Regulisano je pitanje nespojivost sa članstvom u Savetu, prestankom mandata članova Saveta kao i način odlučivanja Saveta i dr. (čl. 7-21).

Regulator je ovlašćen da: utvrdi Predlog strategije razvoja medijske usluge radija i audio-vizuelnih medijskih usluga u Republici Srbiji koji podnosi Vladi na usvajanje; donosi Statut; donosi druga podzakonska opšta akta predviđena zakonom; izdaje dozvole za pružanje medijske usluge televizije i linearne usluge radija i bliže uređuje pravila postupka, uslove i kriterijume za izdavanje dozvole; vrši kontrolu rada pružalaca medijskih usluga i izriče im mere utvrđene ovim Predlogom zakona. U skladu sa članom 137. stav 3. Ustava Republike Srbije, prema kome se javna ovlašćenja zakonom mogu poveriti i posebnim organima preko kojih se ostvaruje regulatorna funkcija u pojedinim oblastima i delatnostima, predviđeno je da se svi poslovi Regulatora, koji se odnose na donošenje propisa i na rešavanje u upravnim stvarima obavljaju kao povereni poslovi. (član 22.)

Posebno je bliže razrađen postupak izricanja mera, utvrđenih zakonom, od strane Regulatora pružaocima medijskih usluga. Mere koje Regulator može izreći pružaocu medijske usluge su: opomena; upozorenje; privremena zabrana objavljivanja programskog sadržaja; oduzimanje dozvole (član 28).

Detaljno je utvrđen način finansiranja Regulatora. Predlogom zakona je predviđeno da je Savet Regulatora dužan da za svaku kalendarsku godinu usvoji finansijski plan. Predlog finansijskog plana Regulator je dužan da dostavi skupštinskim odborima nadležnim za oblast finansija i javnog informisanja najkasnije do 1. novembra tekuće godine za narednu godinu. Saglasnost na finansijski plan daje Narodna skupština. U slučaju da je razlika prihoda nad rashodima u radu Regulatora, negativna, nedostajuća sredstava obezbeđuju se iz budžeta Republike Srbije. U slučaju da Regulator ostvari višak prihoda, višak prihoda uplaćuje se u budžet Republike Srbije. Predlogom zakona je određeno da prihod Regulatora čine sredstva ostvarena od naknade koju pružalac medijske usluge plaća za pravo pružanja medijske usluge. (čl 34-36)

Predviđeno je da su pružalac medijske usluge javnog servisa kao i pružalac medijske usluge civilnog sektora oslobođeni plaćanja naknade za pružanje medijske usluge. (član 37)

Članovi 38-42. odnose se na javnost rada Regulatora i sudsku kontrolu upravnih akata koje Regulator donosi. Predlog zakona reguliše način na koji Regulator obezbeđuje javnost rada (kroz objavljivanje na svojoj internet prezentaciji: akata koje u okviru svog delokruga donosi; javne konkurese za izdavanje dozvola; godišnje izveštaje; stručna mišljenja, studije i analize naručene za potrebe Regulatora; pozive za javne rasprave; zapisnike sa sednica Saveta Regulatora i dr). Predlog zakona utvrđuje i obavezu Regulatora da podnosi izveštaj Narodnoj skupštini Republike Srbije o svom radu, kao i sadržinu tog izveštaja. Takođe, Predlogom zakona je regulisana i obaveza Regulatora da u vezi sa pripremom opštih akata iz svoje nadležnosti sprovodi postupak javne rasprave. Na kraju, protiv konačnog rešenja (upravnog akta) Regulatora, utvrđena je mogućnost sudskog preispitivanja zakonitosti konačnog rešenja koje donosi Regulator (bez prava Upravnog suda, da u ovom postupku sprovede i postupak pune jurisdikcije, što znači

da Sud ne može rešiti u ovom postupku i samu upravnu stvar o kojoj je rešavao Regulator, već samo može svojom presudom poništiti konačno rešenje Regulatora i vratiti mu predmet na ponovno rešavanje).

III. OPŠTE ODREDBE O MEDIJSKIM USLUGAMA

(čl. 43–71)

Treća glava Predloga zakona sadrži odredbe o medijskim uslugama i podeljena je u šest odeljaka.

U okviru prvog odeljka (član 43) pravi se klasifikacija medijskih usluga prema načini pružanja (linearne medijske usluge i medijske usluge na zahtev) i prema sadržaju medijskih usluga (opšte medijske usluge, specijalizovane medijske usluge i medijske usluge tv prodaje ili samopromocije).

U drugom odeljku (član 45) pravi se podela medijskih usluga prema tome ko ih pruža. Predviđeno je da medijske usluge mogu pružati ustanove javnih medijskih servisa, komercijalni pružaoci medijskih usluga kao i pružaoci medijskih usluga civilnog sektora.

Predlog zakona u skladu sa Direktivom o audio vizuelnim medijskim uslugama određuje kada će se smatrati da je pružalac medijske usluge u nadležnosti Republike Srbije. (član 45)

Takođe uređena je i sloboda prijema i reemitovanja medijskih usluga. Predlogom zakona se garantuje sloboda prijem i reemitovanje medijskih usluga iz drugih država u skladu sa Direktivom o audiovizuelnim medijskim uslugama. (član 46)

U četvrtom odeljku sadržane su odredbe koje se odnose na obaveze koje imaju svi pružaoci audiovizuelnih medijskih u odnosu na programske sadržaje (obezbeđenje slobodnog, istinitog, objektivnog, potpunog i blagovremenog informisanja; podizanje opšteg kulturnog i obrazovnog nivoa građana; jasno označenje sadržaja koje mogu da naškode fizičkom, mentalnom ili moralnom razvoju maloletnika; poštovanje pravila zabrane političkog oglašavanja van predizborne kampanje i dr) i obaveze tehničkog karaktera (npr. da pružalac medijske usluge ne sme da koristi tehniku koja deluje na podstvest i druge); obaveza identifikacije (na koje se primenjuju odredbe zakona kojim se uređuje oblast javnog informisanja). Dalje tu su obaveze poštovanja ljudskih prava; zabrana govora mržnje; obaveza zaštite osoba sa invaliditetom; obaveza zaštita autorskih i srodnih prava; odgovornost za sadržaj, oblik i vremenski raspored elemenata medijske usluge; obaveza prepoznatljivosti audio-vizuelne komercijalne komunikacije; obaveze koje se odnose na sponzorstvo i zabrana plasiranja određenih proizvo. (čl. 47-60)

U okviru petog odeljka utvrđene su obaveze koje se odnose na pružaoce medijskih usluga na zahtev, a koje regulišu: zaštitu maloletnika prilikom pružanju usluga na zahtev i obavezu pružalaca medijskih usluga na zahtev da podstiču proizvodnju i pristup evropskim delima. (čl. 61. i 62)

U šestom odeljku regulisane su obaveze pružaoaca linearnih medijskih usluga. U okviru tog odeljka predviđeno je da Regulator sastavlja listu najvažnijih događaja od posebnog značaja za sve građane i ostvarivanje prava prenosa tih događaja. Regulisano je i isključivo pravo prenosa događaja od velikog interesa za javnost i način ustupanja tih prenosa drugim emiterima. Utvrđena je obaveza pružaoaca medijske usluge da obezbedi da evropska audiovizuelna dela učestvuju sa više od 50% u ukupnom godišnje objavljenom programu. Regulisane su i obaveze koje se odnose na televizijsko oglašavanje i televizijsku prodaju; obaveze zaštite maloletnih lica; obaveze pružanja medijske usluge na sopstvenom jeziku i obaveze sopstvene

produkcije. Ove odredbe usklađene su sa direktivom o audiovizuelnim medijskim uslugama EU. (čl. 62-70)

IV. AUDIO-VIZUELNE MEDIJSKE USLUGE CIVILNOG SEKTORA

(član 72.)

U četvrtom delu Predloga zakona, u članu 72, utvrđeno je da se audiovizuelne usluge civilnog sektora pružaju radi zadovoljenja specifičnih interesa pojedinih društvenih grupa i organizacija građana, a ne radi sticanja dobiti. Pružalac medijske usluge civilnog sektora može biti udruženje, zadužbina, fondacija, crkva i verska zajednica. Medijska usluga civilnog sektora može se vršiti na lokalnom i regionalnom nivou. Pružaoci medijskih usluge civilnog sektora imaju iste obaveze kao i pružaoci javnog servisa u ostvarivanju medijske usluge javnog servisa. Dozvola za pružanje medijske usluge civilnog sektora izdaje se bez obaveze plaćanja naknade.

V. OVLAŠĆENJA ZA PRUŽANJE MEDIJSKE USLUGE

(čl. 73-102)

Peta glava Predloga zakona odnosi se na ovlašćenja za pružanje medijske usluge i sadrži sledeće odeljke: pružanje medijske usluge bez pribavljanja odobrenja, odnosno dozvole; odobrenje za pružanje medijske usluge na zahtev; pružanje medijske usluge na osnovu dozvole; posebne obaveze operatora elektronskih komunikacionih mreža za distribuciju medijskih sadržaja i zaštićene usluge (čl. 71 – 102).

U prvom odeljku ove glave uređeno je da medijske usluge mogu pružati, bez predhodno pribavljenog odobrenja, odnosno dozvole: javni medijski servisi; pružaoci koji medijsku uslugu pružaju isključivo putem globalne informatičke mreže (Web casting, live streaming i dr.) i pružalac medijske usluge koji reemituje program na teritoriji Republike Srbije, u skladu sa odredbama Evropske konvencije o prekograničnoj televiziji. (član 74)

Drugi odeljak odnosi se na pružanje medijske usluge na zahtev, na osnovu odobrenja. Odobrenje izdaje Regulator na zahtev pružaoca usluge. Medijsku uslugu na zahtev može pružati svako pravno i fizičko lice u skladu sa odredbama ovog zakona, kome je Regulator izdao odobrenje. Zakonom je predviđen postupak za izdavanje odobrenja za pružanje medijske usluge na zahtev i predviđeno je da Regulator vodi Registar pružalaca medijskih usluga na zahtev. (član 75).

U sledećem odeljku uređeno je pružanje medijske usluge na osnovu dozvole i to način izdavanja dozvole i subjekti koji mogu biti imaoci dozvole. Dozvolu izdaje Regulator. Dozvola je ovlašćenje čijim dobijanjem njen imalac stiče pravo da svoju medijsku uslugu, putem javnih mreža elektronske komunikacije, pruža neodređenom broju korisnika. Dozvole se izdaju na javnom konkursu, i ne može se prenositi, osim u slučaju statusnih promena imaoca dozvole i pod posebnim uslovima utvrđenim ovim zakonom a koji su u vezi sa zaštitom medijskog pluralizma. Dozvola izdata na zahtev se može prenositi drugom lica, samo ako to lice prihvati sve obaveze koje proizilaze iz dozvole. Dozvola se izdaje fizičkom ili pravnom licu pružaocu medijske usluge koji je u nadležnosti Republike Srbije u skladu sa članom 45. ovog zakona. Predlog zakona bliže utvrđuje subjekte koji ne mogu da budu imaoci dozvole i to su: Republika Srbija, autonomna pokrajina, jedinica lokalne samouprave; privedno društvo, ustanova ili drugo pravno lice čiji su sredstav u celini ili delom u javnoj svojini, odnosno čiji je osnivač Republika Srbija, AP, odnosno jedinica lokalne samouprave kao ni politička stranka. (čl. 76-80)

U ovom odeljku uređen je postupak izdavanja dozvole na zahtev pružaoca medijske usluge. Utvrđeno je šta treba da sadrži zahtev, način i rokovi u kojima je

Regulator dužan da postupi po zahtevu i donese rešenje o dodeljivanju dozvole, pravu lica čiji je zahtev odbijen da tužbom pokrene upravni spor. U ovom odeljku sadržane su i odredbe o Registru medijskih usluga koje vodi Regulator, momentu kada počinje pružanje medijske usluge nakon dobijanja dozvole, važenje i produženje važenja dozvole, prestanku važenja dozvole pre isteka vremena na koje je izdata, postupku oduzimanja dozvole, i postupku izvršenja rešenja o oduzimanju dozvole. (čl. 81-91)

Takođe detaljno je razrađena procedura izdavanja dozvole na osnovu sprovedenog javnog konkursa (odredbe o javnom konkursu, sadržini oglasa za konkurs, polaganju depozita, postupanju Regulatora po podnetim prijavama, vreaćanju depozita, posebnim obavezama operatora elektronskih komunikacionh mreža za distribuciju medijskih usluga, zaštićenim uslugama i zabranjenim aktivnostima u vezi sa zaštićenim uslugama i dr.) (čl. 92-102)

VI. ZAŠTITA MEDIJSKOG PLURALIZMA

(čl. 103– 106)

Šesti deo Predloga zakona odnosi se na zaštitu medijskog pluralizma. U prvom članu ovog dela Predloga zakona propisana je zabrana narušavanja medijskog pluralizma.

Predviđeno je da Regulator po prijavi ili po službenoj dužnosti utvrđuje postojanje narušavanja medijskog pluralizma na osnovu odredba zakona kojim se uređuju javno informisanje i mediji. Ako Regulator uvrđi postojanje narušavanja medijskog pluralizma, upozorava na to imaoca dozvole za pružanje medijske usluge i određuje mu rok za otklanjanje tog stanja. Ako imalac dozvole za pružanje medijske usluge ne postupi po upozorenju, Regulator mu oduzima dozvolu u skladu sa odredbama ovog zakona.

U članu 104. propisuje se da Regulator neće izdati dozvolu za pružanje medijske usluge ako bi njenim izdavanjem nastalo stanje kojim se narušava medijski pluralizam.

Imalac dozvole za pružanje medijske usluge, dužan je da svaku promenu valasničke strukture u osnovnom kapitalu, u pismenoj formi prijavi Regulatoru. (član 105)

U članu 106. Predloga zakona utvrđene su obaveze operatora da prenose programe koji na svojoj listi utvrdi Regulator, i to sve u interesu zaštite medijskog pluralizma. Regulator periodično, a najmanje jednom u tri godine, na nacionalnom, pokrajinskom odnosno užem geografskom relevantnom tržištu utvrđuje listu radijskih ili televizijskih programa koje su dužni da prenose operatori čiju elektronsku komunikacionu mrežu za distribuciju i emitovanje programskih sadržaja koristi značajan broj krajnjih korisnika kao jedini ili prvenstveni način za primanje medijskih sadržaja, vodeći računa da obaveze koje se propisuju operatoru ne budu nerazumne.

VII. KAZNE NE ODREDBE

(čl. 107 –112)

U okviru glave Kaznene odredbe, Predlogom zakona su predviđeni privredni prestupi i prekršaji

Kaznene odredbe imaju preventivan karakter i obezbeđuju poštovanje obaveza utvrđenih ovim zakonom, ali i represivni jer se u slučaju nepoštovanja zakonom utvrđenih obaveza primenjuju sankcije. Novčana kazna za privredne prestupe i prekršaje, kreće se u rasponu koji ne dovodi u pitanje ograničenje slobode medija.

VIII. PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

(čl. 113 – 120)

U poslednjem poglavlju Predloga zakona, utvrđeno je šest prelaznih i dve završne odredbe.

Prvom prelaznom odredbom, utvrđeno je da mandat lica imenovanog i izabranog na osnovu Zakona o radiodifuziji, do stupanja na snagu ovog zakona, prestaje tek istekom mandata na koje je ono imenovano ili izabrano. To se odnosi na članove Saveta Republičke radiodifuzne agencije.

Drugom prelaznom odredbom utvrđen je pravni kontinuitet Regulatornog tela za elektronske medije, sa do sada postojećom Republičkom radiodifuznom agencijom osnovane Zakonom o radiodifuziji. (član 114)

Trećom prelaznom odredbom, ustanovljene su obaveze Regulatora da u roku od 90 dana uskladi Statuta i druga akata sa ovim zakonom. Utvrđena je takođe i obaveza da Regulator formira nove, odnosno ažurira postojeće registre, evidencije i baze podataka, kao i da donese opšta akta, u skladu sa ovim zakonom, roku od 6 meseci od dana stupanja njegovog stupanja na snagu. (član 115)

Četvrtom prelaznom odredbom utvrđeno je da imalac dozvole za analogno emitovanje televizijskog programa pruža medijsku uslugu u skladu sa izdatom dozvolom do isteka perioda na koji su one izdate, a da dozvole za radiodifuznu stanicu, koje su bile sastavni deo dosadašnje dozvole za emitovanje programa, prestaju da važe u rokovima koji budu utvrđeni aktom o prelasku sa analognog na digitalno emitovanje. Imaocima dozvole za emitovanje programa, obezbeđen je pristup multipeksu do isteka perioda na koji su dozvole izdate. (član 116)

U petoj prelaznoj odredbi utvrđene je da se obaveze u pogledu plasiranja proizvoda, predviđene ovim zakonom, odnose samo na programske sadržaje proizvedene posle dana stupanja na snagu ovog zakona. (član 117)

U šestoj prelaznoj odredbi regulisano je da će postupci započeti pre stupanja na snagu ovog zakona biti sprovedeni po odredbama Zakona o radiodifuziji. (član 118)

Prvom završnom odredbom, utvrđeno je da stupanjem na snagu ovog zakona prestaje da važi Zakon o radiodifuziji („Službeni glasnik RS”, br. 42/02, 97/04, 76/05, 79/05 – dr. zakon, 62/06, 85/06 i 41/09), izuzev čl. 76-94, kao i odredbe čl. 14-23. i 94-98. Zakona o oglašavanju („Službeni glasnik RS”, broj 79/05). (član 119)

Drugom završnom odredbom, utvrđeno je da ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije”. (član 120)

4. SREDSTVA POTREBNA ZA PRIMENU ZAKONA

Za primenu ovog zakona nije potrebno obezbediti sredstva u budžetu Republike Srbije, imajući u vidu da se rad Regulatora finansira iz naknada koju plaćaju emiteri neposredno na račun Regulatora.

5. RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Predlaže se donošenje Zakona o elektronskim medijima po hitnom postupku zbog potrebe usaglašavanja medijske regulative Republike Srbije sa propisima Evropske unije u ovoj fazi postupka pridruživanja. Eksplanatorni i bilateralni skriningi za poglavlja 2, 10 i 23 su završeni i za nastavljjanje daljeg procesa pridruživanja

neophodno je imati usklađene medijske propise sa evropskom regulativom. Takođe i pristup fondovima EU, u okviru projekta Kreativna Evropa uslovljen je donošenjem nove medijske regulative.

Imajući u vidu napred navedeno, smatramo da su se stekli uslovi da se Zakon o elektronskim medijima donese po hitnom postupku.